

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

1990-91

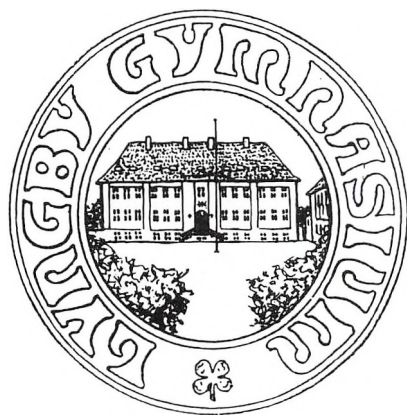
Lyngby Gymnasium

DANMARKS
PÆDAGOGISKE
BIBLIOTEK

INDHOLDSFORTEGNELSE

Skolens administration	2
Forord	3
Studerterne 1990	5
Elever 1990-91	7
Lærerkollegiet 1990-91	11
Lærere ved Lyngby Gymnasium 1970-1991 . . .	14
Årets skolekomedie	16
Af skolens dagbog	17
Skolens legater	22
Lyngby Gymnasium set lidt fra oven	24
Lyngby Gymnasium i byens historie	26
Studierejserne	29
<i>SPECULUM SCHOLAE</i> - skolebladet	31
»Krøniker fra firserne«	34
Interview med gamle elever	36
Glimt fra gamle dage	40
LG set fra et forældresynspunkt	42
Mine tre år på Lyngby Gymnasium	45
Redaktion, fotos m.m.	49

ÅRSSKRIFT
FOR
LYNGBY GYMNASIUM

72. ÅRGANG

SKOLENS ADMINISTRATION

Skolen ejes af Københavns Amt og er beliggende
Buddingevej 50, 2800 Lyngby.

Rektor:	Ralf Nielsen
Inspektor:	Lektor Helge Brun Hansen
Boginspektor:	Adjunkt Helmer Frederiksen
AV-inspektor:	Lektor Hanne Møllgård
Indre inspektion:	Lektor Jan Halaburt
Ydre inspektion:	Lektor Ivan Jensen
Sekretær:	Merete Møller Karen Dastrup
Studievejleder:	Adjunkt Inge Johansen Lektor Tove Lund Lektor Jan Halaburt
Edb-vejleder:	Adjunkt Børge Kjeldsen
Bibliotekar:	Kirsten Norn
Pedel:	René Bjerg Christensen
Lærerrådsformand:	Adjunkt Helmer Frederiksen
Skolens telefon:	42 87 02 89
Lærerværelsets telefon:	42 87 61 60
Elevtelefon:	42 88 18 75
Kontortid:	8-15, træffetid efter aftale

FORORD

Dette hæfte er det sidste årsskrift fra Lyngby Gymnasium. Hvert år siden 1920 er skolens virke blevet beskrevet i ord og billeder.

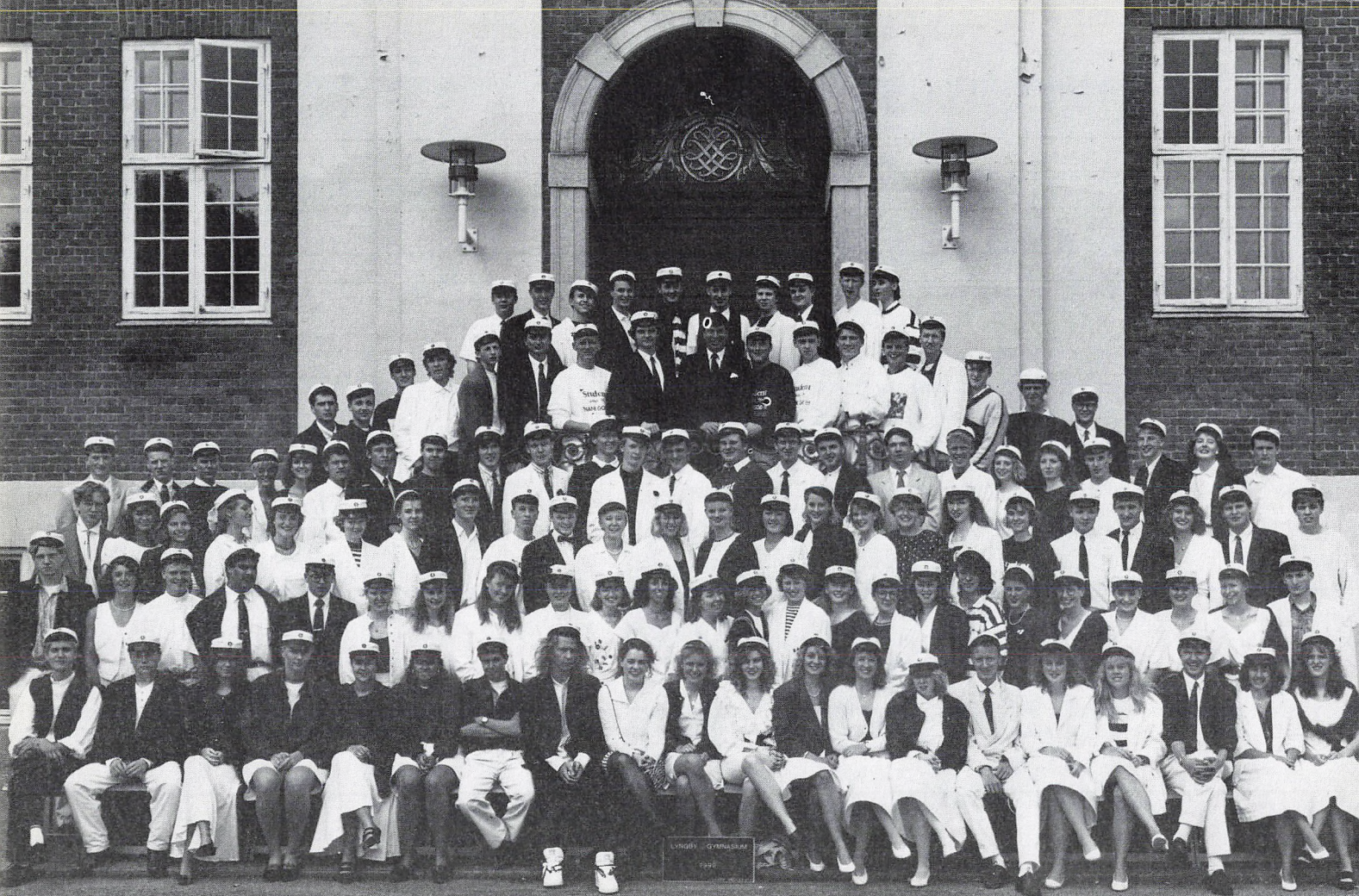
I 1970 udgav skolen under lektor Barfods redaktion et jubilæumsskrift, der markerede skolens 50 år. Vores ambition var selvfølgelig i 1995 at supplere dette meget fyldige værk med de efterfølgende 25 år. Men sådan skulle det ikke være. Skolen lukker efter amtsrådets vedtagelse med dette skoleårs udløb.

Årsskriftet 1990/91 er selvfølgelig præget af amtsrådets beslutning, men giver også en række spredte træk af livet på skolen i 70-erne og 80-erne.

På skolens vegne vil jeg gerne sige tak til alle bidragydere og lade Lyngby Gymnasium overgå til historiens erindring.

Ralf Nielsen

STUDENTERNE 1990

Der dimitteredes 122 studenter, som fordelte sig således:

3a

1. Morten Andersen
2. Susie Christensen
3. Kristian Elmquist
4. Charlotte Foght
5. Tom Hougaard
6. Anne Mette Ludvigsen
7. Steen Erik Mathiesen
8. Camilla Møller
9. Trine Nielsen
10. Chanette Pedersen
11. Louise Rasmussen
12. Nina Sørensen
13. Lars Trillingsgaard
14. Michael Wulff
4. Anders Frederiksen
5. Per Hansen
6. Kristina Jannerdal
7. Eva Jensen
8. Thomas Korsbech
9. Anne Gadegaard Larsen
10. Tom Lillie
11. Henrik Nielsen
12. Martin Nielsen
13. Mette Nielsen
14. Jesper Offerlin
15. Kirsten Pors
16. Ann Kistrup Rasmussen
17. Anne Mette Sløk

3b

1. Merete Bjørnslev
2. Annika Dilling-Hansen
3. Louise Engel
4. Pia Hindsbøl
5. Susanne Jensen
6. Claus Sander Jørgensen
7. Anja de Blanck Korwa
8. Malene Kristensen
9. Søren Lind
10. Jacob Møller
11. Stine Møller
12. Felicia Mørdrup
13. Kim Novaa
14. Karina Olsen
15. Kristine Transe Rasmussen
16. Cecilia Rebild
17. Tine Skov
18. Søren Sletten

3u

1. Michael Andersen
2. Sajid Bashir
3. Mikael Bone

3v

1. Charlotte Aabye
2. Flemming Adolfsen
3. Marianne Bate
4. Johanne Egholm
5. Per Gottfredsen
6. Michael Kofod
7. Niels Cordes Kristensen
8. Søren Laungaard
9. Søren Raben-Korch

3x

1. Nicolas Andersen
2. Katrine Bernhoft
3. Tina Clausen
4. Morten Egholm
5. Andreas Gothenborg
6. Bjarke Hansen
7. Astrid Helin
8. Maria Jordanis
9. Pia Bru Jørgensen
10. Erik Knudsen
11. Peter Kristensen
12. Sune Ladsten

13. Rune Larsen
14. Malene Laursen
15. Alex Mingolla
16. Mikkel Mollerup
17. Marianne Mosbæk
18. Katja Nielsen
19. John Olesen
20. Kenneth Petersen
21. Roberto Saldo
22. Jimmie Thomsen
23. Daniel Roger de Visme
24. Nanna Willerslev

3y

1. Jan Andersen
2. Marianne Benn
3. Anders Brahm
4. Henrik Brinch
5. Michael Christensen
6. Tom Max Christensen
7. Claus Vinge Hansen
8. Christian Hjordt
9. Tina Holm
10. Adam Holstein
11. Birgitte Søgaard Jensen
12. Birgitte Borre Jørgensen
13. Malene Blaabjerg Jørgensen
14. Mikkel Pilemann Larsen

15. John Vindahl Nielsen
16. Mette Rude Olsen
17. Niels Abel Olsen
18. Allan Givard Petersson
19. Hans Plessing
20. Jacob Rasmussen
21. Jeppe Fonnesbæk Rasmussen
22. Kåre Sand
23. Jonas Wadt

3z

1. Mette Lise Andersen
2. Ole Eldar Andersen
3. Morten Christiansen
4. Lise Hansen
5. Regina Juul Hansen
6. Susanne Hansen
7. Thomas Bolvig Hansen
8. Aino Jensen
9. Christian Glem Jørgensen
10. Nikolaj Lundberg
11. Hanne Madsen
12. Christina Nielsen
13. Sanne Niemann
14. Jan Rudkjøbing Petersen
15. Monica Dyrendom Poulsen
16. Kristian Sletgaard
17. Agner Søndergaard

ELEVER 1990-91

Skolen havde pr. 1. april 1991 261 elever.
Fordelingen i klasserne er følgende:

1a

1. Anne-Mette Askman
2. Mette Balslev
3. Birgitta Bergstrøm
4. Camilla Bruun
5. Heidi Christensen
6. Helene Dahl
7. Anne-Marie Garrido
8. Martin Hagelund
9. Katja Haugaard Hansen
10. Christel Havn
11. Jacob Hoffmeyer
12. Lene Jensen
13. Nicolai Johansen
14. Christina Marklund Knudsen
15. Camilla Meldgaard
16. Bettina Nielsen
17. Morten Bull Nielsen
18. Malene Bendix Petersen
19. Anne Mette Preuss
20. Ellen Sokol
21. Louise Tørslev
22. Anette Walsted
23. Mette Wissing

1x

1. Kristina Andersen
2. John Christian Bager
3. Lotte Banzhaf
4. Anders Baumann
5. Jens Bruun
6. Jakob Doolewert
7. Martine Falbe-Hansen
8. Eva Maria Fischer
9. Eva Sander Henriksen
10. Katrine Søskov Jacobsen
11. Nadja Rahr Jacobsen
12. Minea Jensen
13. Laura Langkjær Johnsen
14. Lena Jørgensen
15. Anders Frost Knudsen
16. Søren Krarup
17. Christina Juhl Mikkelsen
18. Rasmus Moes

19. Jesper Skjold Nielsen
20. Pia Widenborg Olsen
21. Marianne Søndergaard
22. Peter Thaysen
23. Kirsten Thesbo

1y

1. Heidi Aaes-Jørgensen
2. Ann-Louise Bergstrøm
3. Jens Blomgren-Hansen
4. Charlotte Weitze Christensen
5. Charlotte Duhn
6. Jesper Giørtz-Behrens
7. Hasse Aakjær Hansen
8. Niels Morten Thonsgaard Jensen
9. Søren Fischer Jepsen
10. Anne Sofie Grove Jørgensen
11. Lars Peter Jørgensen
12. Nina Jørgensen
13. Kimmie Momberg Larsen
14. Bodil Lolle
15. Flemming Nielsen
16. Peder Terndrup Pedersen
17. Niels Ravn
18. Lubomir Stosic
19. Heidi Thomsen
20. Jacob Zimling

1z

1. David Brink
2. Marie Clement
3. Mads Damsgaard
4. Iben Frøkjær
5. Thomas Vinge Hansen
6. Christian Håkansson
7. Henrik Skov Jacobsen
8. Mikkel Graver Jensen
9. Kristjan Jørgensen
10. Julius Klitte
11. Niels Allan Kristensen
12. Peter Laybourn

13. Mette Lindener
14. Henrik Warberg Madsen
15. Rasmus Malmborg
16. Wiki Ng
17. Michael Olsen
18. Rikke Lene Olsen
19. Karina Vedel Petersen
20. Tanja Pihl
21. Claus Rasmussen
22. Helle Bjørn Rasmussen
23. Kenneth Vistrup

15. Karin Cordes Kristensen
16. Morten Dam Krogh
17. Anne Faurskov Nielsen
18. Kristina Nielsen
19. Lars Bjørn Rasmussen
20. Kathrine Rubin
21. Julie Strecker
22. Sait Kaan Sumer
23. Pernille Thomasen

2a

1. Camilla Lynglund Andresen
2. Annette Bache
3. Rikke Westy Borch
4. Dorte Buhl
5. Ditte Christensen
6. Katrine Elbak
7. Wandunia Graessler
8. Kira Johnson
9. Anne Munthe Kauffmann
10. Jakob Nøhr Købstrup
11. Hanne Skov Larsen
12. Ida Lølle
13. Henriette Nielsen
14. Tine Nilsson
15. Andreas Olesen
16. Helle Pedersen
17. Louise Lindskov Pedersen
18. Tina Rasmussen
19. Martin Stubbe Sørensen
20. June Thomsen
21. Rasmus Wind

2y

1. Berit Ponton Anderson
2. Kim Danielsen
3. Mahir Demir
4. Tilla Engelsted
5. Jacob Fogh
6. Nicolas Grantzau
7. Magnus Horsager
8. Nels Rune Jensen
9. Mads Blaabjerg Jørgensen
10. Mads Kann-Rasmussen
11. Gitte Gadegaard Larsen
12. Zoran Markou
13. Michael del Mastro
14. Jack Mathiasen
15. Jacob Bach Michaelsen
16. Jan Michael Møller
17. Nicolaj Michael Nemeth
18. Bettina Bay Nielsen
19. Stephan Martin Kjeldgaard Nielsen
20. Annemette Sønderkær Pedersen
21. Nicolas Rahbek
22. Anders Sølling

2x

1. Ken Hedager Andersen
2. Niels Mejer Andersen
3. Irene Bernhoft
4. Jacob Berring
5. Thomas Bloch-Jørgensen
6. Camilla Bundgaard
7. Stine Bæk Christensen
8. Therese la Cour
9. Jørn Esbensen
10. Anders Fugmann
11. Janne Britt Hansen
12. Hans Jakob Husager
13. Kim Jensen
14. Nikolaj Konggård-Andersen

2z

1. Søren Skov Andersen
2. Kristina Due Avnstrøm
3. Christian Westergaard Clausen
4. Jesper Wilhelm Hansen
5. Kasper Christopher Hansen
6. Nina Hansen
7. Pia Hansen
8. Pernille Bjerg Hertz
9. Vibeke Jeppesen
10. David Grove Jørgensen
11. Rune Friis Jørgensen
12. Rasmus Lindboe
13. Helle Mathiasson
14. Anne Mette Myrup
15. Christine Nielsen

16. Rasmus Kure Juul Nielsen
17. Bo Nordahl Pedersen
18. Morten Kühn Pedersen
19. Mikkel Troen Petersen
20. Morten Troen Petersen
21. Mads Roving
22. Peter Seyfarth
23. Kjell Rune Wittmaack

3a

1. Thomas Breum
2. Annette Busch-Møller
3. Charlotte Fabienke
4. Dorte Møller Hansen
5. Pia Kook Schou Hansen
6. Mia Rahr Jacobsen
7. Inger Kjems Jensen
8. Jesper Ullits Jensen
9. Malene Katz
10. Stephan Kempf
11. Mette Christina Madsen
12. Nina Mathiesen
13. Anita Grundal Mogensen
14. Merete Pedersen
15. Mette Pedersen
16. Claire Percy-Smith
17. Anne Louise Thomassen
18. Camilla Torpe
19. Katrine Torpegaard

3b

1. Anne Mette Beck
2. Majken Belusa
3. Stine Cortsen
4. Susanne Coster
5. Lene Duch-Hansen
6. Karen Guldberg
7. Michael Hallinger
8. Casper Kjerumgaard Henriksen
9. Jesper Roos Jacobsen
10. Anne Damgaard Jakobsen
11. Puk Sønderkov Jørgensen
12. Nina Esper Larsen
13. Anne Sophie Heidemann Mathiesen
14. Lone Elisabeth Olesen
15. Nikolaj Olsen
16. Malene Otto
17. Louiise Hvidt Rasmussen

3x

1. Søren Balslev
2. Anders Bergstrøm
3. Thomas Blomgren-Hansen
4. Søren Bostrøm
5. Christian Ulrich Ebbesen
6. Jørgen Emborg
7. Trine Eriksen
8. Mia Garfort
9. Mads Kristian Gerløv
10. Heidi Hansen
11. Nanna Hee
12. Anna Henriksen
13. Laura Storm Jensen
14. Rasmus Sikker Jørgensen
15. Anne Birgitte Larsen
16. Bettina Lau
17. Dan Lillie
18. Filip Reuter
19. Michele Saldo
20. Dennis Schlüter
21. Michael Sonne
22. Marie Julie Thorsen
23. Karin Wadt
24. Maybritt Wagtberg-Nielsen

3y

1. Peter Reipuert Christiansen
2. Christian Clausen
3. Ida Louise Engelsted
4. Dorte Anne Fabricius
5. Føren Hovad Fischer
6. Jens Ulrik Grevstad
7. Louise Hove
8. Louise Jensen
9. Malene Knudsen
10. Bettina Louise Kristensen
11. Lars Peder Kristiansen
12. Kristian Leth
13. Tobias Linde
14. Gitte Mathiasen
15. Nicolaj Moes
16. John Rosendahl Nielsen
17. Charlotte Pedersen
18. Kenneth Bramsen Ravn
19. Thomas Ringe
20. Upendar Singh
21. Anders Chresten Fogh Sørensen
22. Anne-Marie Thaysen
23. Rolf Trier

<i>Kai Verner Nielsen</i>	<i>Vibeke Kristensen</i>	<i>Børge Kjeldsen</i>	<i>Anne Marie Vesterdal</i>	<i>Hanne Møllgård</i>	<i>Ole Tolsgaard</i>	<i>Inge Yta Olsen</i>	<i>Helge Brun Hansen</i>	<i>Mogens Eghjort</i>	<i>Kjeld Wogensen</i>	<i>Helmer Frederiksen</i>	<i>Ralf Nielsen</i>	<i>Benny Houmark</i>	<i>Kim Kristensen</i>	<i>Ivan Jensen</i>	<i>Orla Astrup</i>	<i>Kirsten Arnvig</i>
<i>Inge Johansen</i>	<i>Cecilie Björkman</i>	<i>Niels Halse</i>	<i>Tove Lund</i>	<i>Jesper Hansen</i>	<i>Bertil Widerberg</i>	<i>Merete Jansen</i>	<i>Jan Halaburt</i>	<i>Hanna Wenzel</i>	<i>Eva Carstens</i>	<i>Janine Wulff</i>	<i>Lone Minzby</i>					

LÆRERKOLLEGIET 1990/91

Lektor Kirsten Arnvig

1z tysk
2a tysk
2a3abx dramatik
2yz idræt piger
2ax idræt piger
3ax idræt piger

Lektor Orla Astrup

Orlov

Adjunkt Kim Bertelsen

Orlov

Lektor Cecilia Bjørkman

1x kemi
2xyz kemiH
2z fysik
3xy kemiH

Lektor Ole Brændstrup

1x matematik
2z matematik

Adjunkt Eva Carstens

1ax franskB
1ax idræt piger
2ax idræt piger
3abxy franskH

Cand.mag. Per Juhl Christensen

1x engelsk
2y engelsk
3ax idræt drenge
3by idræt drenge

Adjunkt Marianne Dehlholm Dons

1a engelsk
2a engelsk

Lektor Mogens Eghjort

1ay italiensk
1y dansk
2ay italiensk
3bx italienskH

Adjunkt Helmer Frederiksen

1a biologi
1z biologi
2xz3axy biologiM
2z geografi
3xy biologiH

Lektor Jan Halaburt

1x studievejledning
2a geografi
2x geografi
2y studievejledning, geografi
3b studievejledning
3bxy geografiM
3y studievejledning

Adjunkt Niels Halse

1a musik
1x musik
1y musik
1z musik

Lektor Helge Brun Hansen

2x matematik
2xy kemiM

**Stud.scient. Jesper Erdman
Hansen**

1y fysik
2y fysik

Lektor Benny Houmark

1ax idræt dreng
1x biologi
1y biologi
1yz idræt dreng
2ax idræt dreng
2axy3abxidrætM
2xyz biologiH
2yz idræt dreng

Adjunkt Merete Jansen

2ayz samfundsfagH
3ab samfundsfagH
3y dansk

Lektor Ivan Jensen

1yz idræt dreng
2yz idræt dreng
2y historie
3b oldtidskundskab
3b historie
3x oldtidskundskab

**Studielektor Mogens Tønsberg
Jensen**

2a naturfag
2x fysik
3xy matematikH

Adjunkt Inge Johansen

1y studievejledning
2a studievejledning
2x studievejledning, russisk
3a studievejledning
3ab tyskH
3x studievejledning

Adjunkt Børge Kjeldsen

1x historie
2a historie
2yz3abxydatalogiM
3a oldtidskundskab, historie

Lektor Vibeke Kristensen

1y matematik
2y matematik
3xy matematikH

**Stud.scient. Kim Rongsted
Kristiansen**

1y kemi
1z kemi
2z3xy kemiM

**Cand.scient. Bjørli Lehrmann
Orlov**

Lektor Tove Lund

1a studievejledning, dansk
1z studievejledning, historie
2y dansk
2z studievejledning
3x historie

Lektor Lone Minzly

1z engelsk
2x engelsk
2z engelsk
3ab engelskH
3xy engelskH

Lektor Hanne Møllgård

1ax franskF
1ax idræt piger
1yz idræt piger
2axz franskO

**Lektor Annemarie Vesterdal
Nielsen**

1x dansk
2a dansk
2yz tysk
3b dansk

Adjunkt Gitte Nielsen

1y historie
2axyz3axyerhvervsøkonomiM

Adjunkt Kai Verner Nielsen

1a latin, historie
2x historie
2z historie
3y oldtidskundskab, historie

Rektor Ralf Nielsen

1a naturfag

Adjunkt Inge Ytte Olsen

2z dansk
3by idræt piger

Lektor Malte Olsen

1z fysik

Adjunkt Kurt Meier Pedersen

1x fysik
1z matematik
3xy fysikH

Adjunkt Ole Tolsgaard

1a tysk
1xy tysk
2x dansk
3a dansk

Lektor Hanna Wenzel

1y engelsk
3a religion
3ab engelskH

**Lektor, kunstpædagog Bertil
Widerberg**

2a3ab billedkunstM
3a billedkunst
3b billedkunst
3x billedkunst
3xy billedkunst
3y billedkunst

Adjunkt Kjeld Wogensen

1z dansk
3b religion
3x religion, dansk
3y religion

Lektor Janine Wulff

1yz franskB
2x franskB
2yz franskB
3abxy franskO

LÆRERE VED LYNGBY STATSSKOLE/GYMNASIUM 1970-1991

(ved Kai Verner Nielsen)

Listen er en videreførelse af den liste over skolens faste lærere (1920-1970), som findes s. 111-112 i Jørgen H. Barfod: *Statsskolen i Lyngby 1920-1970* (1970). Lærere, der kun har fungeret få uger eller måneder, er ikke taget med.

	<i>Ansæt</i>	<i>Afgået</i>		<i>Ansæt</i>	<i>Afgået</i>
Andersson, Karin	1988	1989	Johansen, Anne Kirstine	1988	1990
Arnvig, Kirsten	1981	1991	Johansen, Inge	1975	1991
Astrup, Orla	1965	1990	Jørgensen, Ellen Bolt	1936	1973
Barfod, Jørgen H.	1954	1979	Iørgensen, Johan	1971	1980
Berg, K.A.	1970	1976	Kjeldbæk, Esben	1978	1979
Bertelsen, Kim	1985	1991	Kjeldsen, Børge	1980	1991
Bjørkman, Cecilia	1988	1991	Kraiberg, Eva	1946	1981
Bjørset, Lise	1967	1975	Kristensen, Vibeke	1961	1991
Bossen, Susan	1986	1987	Kristiansen, Kim R.	1990	1991
Carstens, Eva	1974	1991	Lansner, A.E.	1977	1978
Christensen, Per Juhl	1991	1991	og	1988	1989
Clausen, Robert	1985	1986	Larsen, Petrus	1947	1970
Dalsgaard, Tage C.	1947	1988	Laugesen, Karen	1980	1981
Dam, Anne-Lise	1951	1988	Laursen, Jørgen	1989	1990
Dons, Marianne	1988	1991	Lehrmann, Bjørli	1989	1991
Eghjort, Mogens	1976	1991	Lilvig, Kristoffer	1989	1990
Eliassen, Nina	1978	1979	Looms, Clementina	1989	1990
Frederiksen, Helmer	1977	1991	Lund, Tove	1988	1991
Friis, Birger	1976	1989	Madsen, Helen Astrup	1972	1977
Garde, Anita	1970	1983	Malmros, Anna-Lise	1973	1975
Greulich, Rudolf	1975	1976	Matzen, Immanuel	1934	1972
Gottlieb, Elsebeth	1988	1990	(boginspektør)	1972	1985)
Halaburt, Jan	1972	1991	Minzly, Lone	1966	1991
Halse, Niels	1981	1991	Munk, Anna Marie	1978	1980
Hansen, Helge Brun	1965	1991	Mølbjerg, Hans	1954	1986
Hebøll, Jane	1987	1988	Møllgård, Hanne	1983	1991
Houmark, Benny	1967	1991	Nielsen, Annemarie		
Hunosøe, Folmer	1952	1976	Vesterdal	1970	1991
Iørgensen, Johan	1971	1980	Nielsen, Gitte	1990	1991
Jansen, Merete	1988	1991	Nielsen, Kai Verner	1979	1991
Jensen, Aage Dannemand	1939	1978	Nielsen, Kirsten Rud	1976	1977
Jensen, Erik Reinholdt	1954	1987	Nielsen, Otto Leander	1988	1989
Jensen, Ivan	1968	1991	Nielsen, Ralf	1988	1991
Jensen, Johan	1938	1980	Ohrt, Ulla Pia	1986	1990

	<i>Ansæt</i>	<i>Afgået</i>		<i>Ansæt</i>	<i>Afgået</i>
Olesen, Flemming	1956	1975	Rosing-Schow, Niels	1979	1980
Olsen, Malte	1988	1991	Schousboe, Carl	1963	1973
Olsen, Inge Ytte	1982	1991	Steinarsson, Thor	1976	1977
Ottesen, Chr. H.	1989	1989	Stæhr, Michael	1986	1988
Oxholt-Hove, Suzanne	1976	1979	Svensson, Torsten	1979	1980
Pedersen, H.P.	1960	1987	Thranholm, Mads	1976	1977
Pedersen, Kurt Meier	1981	1991	Tolsgaard, Ole	1978	1991
Petersen, Ib Clemens	1957	1979	Tønsberg, Mogens	1972	1991
Petersen, Birgit Froh	1983	1985	Udsen, Jesper	1989	1990
Plam, Ole	1978	1980	Viderø, Lilli	1965	1972
Prior, Axel	1927	1976	Wenzel, Hanna	1964	1991
Prynø, Henning	1971	1972	Widerberg, Bertil	1970	1991
Rasmussen, Kurt G.	1988	1990	Wulff, Janine	1965	1991
Reitzel, Inge	1975	1978	Østrup, Gregers	1957	1989

EJ BLOT TIL LYST....

Hvad der var tænkt som en hors d'oeuvre til en herlig fest, blev med sine symbolske paralleller til den uventede situation, Lyngby Gymnasium befandt og befinder sig i, til en vemodig afslutning på en fornem tradition. I *Spillemand på en tagryg* bryder fremmede kræfter ind i det lille russisk-jødiske samfund i Anatewka. En tradition bliver brudt. Jøderne må drage bort. Som i Anatewka, således brød også hos os det fjendtlige ind i hverdagen og krævede vores afgang. Intet under derfor, at instruktøren Orla Astrup, da lejlighed bød sig, tog sit gode tøj og gik! Intet under, at vi, der blev, så og følte parallellerne, som var det skæbnen, der havde udpeget *Spillemand på en tagryg* til årets skolekomedie. Men hvem havde troet det, da Orla blandt de uendeligt mange muligheder med vanligt øje for kvalitet valgte lige netop denne komedie.

Og komedie blev det trods alt, takket være en talentfuld stab af skuespillere og teknikere, af kostumedesignere og scenografer og ikke mindst af musikere, som aldrig mukkede, men villigt og smidigt samarbejdede også med den nye instruktør, som sprang til ved årsskiftet. Jo, det var en værdig afsked med en god tradition. Holdet levede helt op til de förrige års eksempler på godt kammeratskab, hjælpsomhed og samarbejde om et meget stort projekt, og publikum honorerede indsatsen med smuk applaus. Hjertelig tak til Jer alle!

*Kjeld Wogensen,
Niels Halse og
Kirsten Arnvig*

AF SKOLENS DAGBOG

August 1990

- 13. Det nye skoleår begynder. Modtagelse af 4 nye 1.g klasser.
- 24. Hovedsamarbejdsudvalgsmøde hvor det bekendtgøres, at Lyngby Gymnasium søges nedlagt.
- 26-30. 3BiH på Anholt (HF)
- 29. Forældremøde en lun sommeraften i skolegården - 400 mødte frem -emnet var skolens forestående nedlæggelse.

September

- 4. 3a på teaterbesøg: *Ødipus* (Kj).
- 6. Russiskholdene på teaterbesøg: *Stjerner på morgenhimlen* med Maly Teatret fra Leningrad (JO).
- 11. Dramaholdet på teaterbesøg. *Ødipus* (KA).
- 21-23. Hyttetur for 1.g'ere.
- 24. Forældremøde for 1.g. Senere var der kaffe og kage lavet af elever og forældre.
- 25. Amtsrådet beslutter at nedlægge skolen.
- 29. Gamle elevs fest (OA m.fl.). Deltagere fra studenterårgangene fra 1939 til 1990.

Oktober

- 2. Intern basketballturnering for 1g + 2g piger (HM).
- 5-12. Studierejser til Grækenland (Kj, JO, IJ, KN) og Portugal (Wo, TL).
- 30. Forældremøde for 2a og 2x.
- 8-12. 1.g. 1-timers kursus »Sprog på tværs« (sproglærerne).

November

- 5. Fællesarrangement. Debatstykket om AIDS: *Er der tigre i Congo?*.
- 6. 1. og 2.g diskuterer ønsker vedrørende flytning til andre gymnasier fra 1991.
- 7. Forældremøde for 2y og 2z.
2a på biografbesøg: *Døde poeters klub* (MD).
- 9. Fællestime for 1.g vedrørende flytning til andre gymnasier.
- 10. Personalefest.
- 13. 3frO, 3frH og dramaholdet på teaterbesøg: *Vi venter på Godot* (EC,JW og KA).
- 14. Fællestime for 2.g vedrørende flytning til andre gymnasier.

20. Aftensmøde med repræsentanter fra 1. og 2.g samt forældre, lærere og rektor. Det indstilles, at 2.g flyttes til Virum Gymnasium, 1y flyttes til Øregård Gymnasium, og 1a, 1x og 1z flyttes til Gl. Hellerup Gymnasium.
23. Mellemniveau billedkunst på Louisiana: Andy Warhol og museets egne samlinger. (WI).
26. 1.g til generalprøve med Sjællands Symfoniorkester (NH).
28. 1a og 1x på biografbesøg: *Lord of the Flies* (MD, VE).
28. 3frH på biografbesøg: *Betty Blue* (EC).
29. Tyskelever fra 1. og 2.g: Week-end besøg i Berlin (KA, OT, Kj).

December

3. Stiftende generalforsamling for den selvejende institution »Lyngby Gymnasium«. 400 forældre og elever mødte op.
- 4-10. 3.g udarbejder 3. årsopgaven.
5. Erhvervsøkonomiholdet: Gæstelærer fra Unibank afholder time om regnskab og økonomi (GN).
13. Skoleholdet i badminton. Semifinalen (HO).
Forældremøde for 3g.
14. Cafésaften med julestue.
16. Teaterbesøg: *Crazy Christmas Cabaret* (Mi) med ca. 100 elever.
17. Fællestime: *Motorsavsmassakren*.
1. og 2.g piger til basketballstævne (KA, HM).

21. Juleafslutning med fælles morgenbord og underholdning med deltagelse af elever og lærere.

Januar 1991

3. Skolen er vært for en stor ministeriel vandreudstilling *Motion og sundhed*. Varighed 14 dage (EC, HM).
7. 2x3xy. Biografforestilling. "Stormen" af Shakespeare (Mi).
Forældremøde 1ax.
15. Forældremøde 1yz.
Dramaholdet på teaterbesøg: Holberg (KA).
17. Engelskelever på teaterbesøg: *Dr. Dante* (Mi).
21. 2frO og 1fr på biografbesøg: *Cyrano de Bergerac* (HM).
23. Bestyrelsen for den selvejende institution "Lyngby Gymnasium" opgiver at finde lokaler.
Erhvervsøkonomiholdet: Foredrag om værdipapirernes rolle i samfundet.
29. 3frH på teaterbesøg: *Enfantillages* (EC, JW).
31. Generalprøve på skolekomedien *Spillemand på en tagryg*.

Februar

1. Skolens årsfest med skolekomedie for 625 deltagende forældre, elever og personale.
6. 3frH. Sprog på spil: Workshop over *Enfantillages* (EC, JW).
7. Engelskelever: Shakespeares *Cymbeline* (Mi).
3biH til foredrag: *Dinosaurernes dagligdag* (HF).
2biH på udstilling: *De sidste kæmper* (HF).
Dramaholdet på teaterbesøg i Det Kongelige Teater: *Ildprøven* (KA).
20. IdM på ekskursion med HO.
- 25-28. Terminsprøve for 3.g.
27. Caféaften for skolens elever. Dramaholdet opførte Dario Fo-forestillingen: *God aften* med Franca Rama (KA).
- 25.2-6.3 Dramaholdet laver udstilling om Dario Fo.
I forbindelse med elevfest opfører dramaholdet Dario Fo's *Jesusbarnets første mirakel*.

Marts

1. Terminsprøve 2.g.
1zy,3ax. Videotekshow v/Jan Grønbech Thomsen, Dansens Hus (HM, KA).
7. Engelskelever. Teaterbesøg. *Table Manners* af Allan Ayckbourn (Mi).
12. 2. og 3.g besøger Eksperimentarium.
- 18-23. Studierejser for 2.g: 2a til Rom (Kj, EG) og 2xz til Prag (KN, HO, HF).
21. 1.g besøger Eksperimentarium.

April

3. Hele skolen fotograferes i skolegården.
11. 1ax: videotalkshow v/Jan Grønbech Thomsen, Dansens Hus (EC, HM).
- 13-14. 1a på biografbesøg: *Farven lilla* (MD).
- 19-20. Skoleholdet i skak deltager i afsluttende runde om DM i skoleskak i Aabenraa med en 4.-plads som resultat.
- 22-29. Fransk besøg: vore elever modtager en gruppe franske gymnasiaster fra Montpellier.
24. Engelskelever på teaterbesøg: Shaffer: *Amadeus* (MI).

Maj

1. 3a på besøg i Københavns Domkirke og Synagogen (HW).
- 1.-2. Elevudstilling af egne værker i Billedkunst (WI).

2. Forårskoncert kl. 19.00.
8. 3.g sidste skoledag. Efter besøg på Lyngby Rådhus invaderede de festligt udklædte 3.g'ere skolen. Efter underholdningen samledes 3.g'erne og deres lærere til en hyggelig frokost.
12. Dramaholdet besøger Teatermuseet og Det Kongelige Teater (KA).
16. Orienteringsløb for alle 1.g-klasser i Rude skov.

Juni

21. Fotografering af studenter kl. 09.30.
Translokation og dimission i Lyngby Tennishal kl. 10.00.

SKOLENS LEGATER

Landinspektør H.T. Christensen og hustrus legat

Renterne af legatkapitalen anvendes dels til bogpræmier, dels til et studielegat. Uddeling ved translokationen. Beløb: ca. 300-350 kr.

Rektor Oluf Thomsen og hustrus legat

Det årlige renteudbytte af kapitalen uddeles ved translokationen. Beløb: ca. 1.200 kr.

Christian X's mindelegat

Til minde om Hans Majestæt Kong Christian X har Lyngby-Taarbæk kommune stiftet et legat til understøttelse af gymnasieelever, der er hjemmehørende i kommunen. Ansøgninger indgives, efter bekendtgørelse hvert efterår, til legatets bestyrelse. Portioner på ca. 800 kr.

Speculum Scholae's Fond

Det årlige renteudbytte af kapitalen uddeles i december. Ansøgning indgives til rektor ca. 1. december efter nærmere bekendtgørelse. Beløb ca. 300 kr.

Landbrugslærer S. Holm og hustrus mindelegat

Renterne af legatkapitalen uddeles som legat ved translokationen. Legatet kan søges af nysproglige studenter fra Lyngby Statsskole, som har taget første del af skoleembedseksamen. Uddelingen skal i øvrigt ske efter et kombineret skøn over dygtighed og flid. Under i øvrigt lige forhold skal en engelskstuderende foretrækkes. Der søges, efter opslag, inden 1. maj. Legatportion: ca. 1.400 kr.

Lektor Ellen Margrethe Berggreens legat

Legatet er stiftet af fhv. lektor ved skolen, Ellen Margrethe Berggreen. Legatet uddeltes første gang i 1976. Ellen Margrethe Berggreen fejrede i begyndelsen af 1991 sin 101 års fødselsdag.

Renterne af kapitalen skal hvert år udbetales som et legat til en velbevaret og ubemidlet elev fra Lyngby Gymnasium med anlæg for videre studier. Eleven skal fortrinsvis være fra 3g. Legatportionen uddeles ved skolens dimission og translokation og er på ca. 3.000 kr.

Ved translokationen 1990 uddeltes følgende legater og præmier:

Lektor Ellen Margrethe Berggreens legat:

Pia Bru Jørgensen, 3x og Annika Dilling-Hansen, 3b.

Rektor Oluf Thomsens legat: Astrid Helin, 3x.

Landinspektør H.T. Christensens legat:
Peter Kristensen, 3x og Per Hansen, 3u.

Landbrugslærer S. Holm og hustrus legat:
stud.mag. Lise Grosen Rasmussen, student 1982.

Lyngby Statsskoles Venner til en hjælpsom elev:
Mette Rude, 3y og Søren Lind, 3b.

Boldspilbægre: Søren Laungaard, 3v og Ann Kistrup Rasmussen, 3u.

Efter sommerferien vil skolens legater, der dækker en egenkapital på ca. kr. 110.000, blive slået sammen til et legat: *Lyngby Gymnasiums mindelegat af 1991*.

Legatmidlerne vil blive uddelt til videregående studieforløb for studerende med bopæl i Lyngby-Tårnbæk kommune.

Så Lyngby Gymnasium vil også fremover være tilstede i lokalområdet - omend kun i beskedent omfang.

LYNGBY GYMNASIUM I BYENS HISTORIE

I efteråret, mens der stadig var håb om, at LG skulle kunne fortsætte som privat gymnasium, bad vi cand.mag. Jeppe Tønsberg, som er ansat ved Byhistorisk Samling for Lyngby-Taarbæk Kommune, om at skildre baggrunden for skolens oprettelse og dens tidlige historie. Indlægget har tidligere været bragt i skolens nyhedsblad NYT samt i den lokale presse, men vi har anset det for relevant også at bringe det her, selv om visse dele heraf jo desværre er blevet sørgeligt uaktuelle siden.

Lyngby Gymnasium, som nu står over for at skulle videreføres som privat, kan føre sin historie tilbage til 1871 og har lige siden dengang været et uundværligt led i Lyngbys uddannelsessystem.

Historien begyndte som sagt i 1871, da den unge lærer A.D. Thyssen startede en lille friskole med 6 elever i den venstre lejlighed i det lille røde hus Gammel Lundtoftevej 6 neden for Lyngby Kirke. Skolen skulle undervise »i kristelig og fædrelandsk ånd«, og blandt A.D. Thyssens støtter var enkedronning Caroline Amalie på Sorgenfri Slot og sognepræsten i Lyngby, den grundtvigianske prædikant Peter Rørdam.

I 1875 flyttede »Thyssens Skole« til Lyngby Hovedgade 56, hvor den efterhånden fik nye bygninger. I takt med Lyngbys vækst voksede også skolen, der i de nærmest følgende år udviklede sig til at være en borgerlig realskole, som de fandtes i de fleste provinsbyer, og i 1881 antog den navnet Lyngby Realskole. I begyndelsen af dette århundrede var elevtallet vokset til omkr. 250. Lyngby var i mellemtiden blevet en vigtig industri- og serviceby, og på grund af den store befolkningstilvækst - byen var i løbet af tiden fra 1871 til 1900 vokset fra 1700 til 3700 indbyggere, hvortil kom resten af kommunen - var der opstået behov for et gymnasium. En del familier måtte sende deres børn til gymnasier i København, og skolebestyrer Hans Thyssen, der i 1900 havde overtaget Lyngby Realskole efter sin far, var da også meget villig til at oprette en gymnasieklasse; men da han ikke selv havde akademisk uddannelse, måtte han først ansætte en medbestyrer, mag.art. Vilhelm la-Cour. Det skete i 1911, hvor skolen antog navnet Lyngby højere Almenskole og påbegyndte en gymnasieklasse. »Klasse« er måske så meget sagt; men i hvert fald blev de første 3 Lyngby-studenter færdige i 1914. En af dem var en pige, Inger Bentzen, som denne artikels forfatter forgæves har ledt efter oplysninger om. De to drenge var Asgeir Gudmundsson, den senere grundlægger og mangeårige redaktør af Lyngby-Taarbæk Bladet, og den senere folketingssekretær Svend Thorsen, som har skrevet nogle af de bedste artikler i Lyngby-Bogen - bl.a. om sin skoletid på Lyngby Hovedgade.

Skolens gymnasiekursus blev hurtigt populært, og Hans Thyssen måtte ansætte flere akademiske lærere, bl.a. det navnkundige lærerpar Alf og

Anne Marie Bo. Men disse ansættelser var en økonomisk belastning for skolen, og Hans Thyssen indledte derfor i 1917 forhandlinger med realskolerne i Bagsværd (kostskolen), Holte (nu HG) og Nærum (nedlagt 1932) om et samarbejde. Imidlertid fremkom der i 1918 planer om statens overtagelse af gymnasierne i bl.a. Birkerød og Rungsted, og Thyssen søgte og fik i 1919 anbefaling fra sognerådene i Lyngby-Taarbæk, Søllerød og Gladsaxe kommuner til en ansøgning til Undervisningsministeriet fra Lyngby højere Almenskole om statens overtagelse af skolen. Navnlige sognerådsformand Johan Wilmann i Lyngby-Taarbæk var ivrig for at få gymnasium i Lyngby, fordi han mente, at det ville have stor betydning for byens udvikling. - Lovforslaget blev vedtaget den 3. oktober 1919 i Folketinget, og »Statsskolen i Lyngby« var således en realitet fra 1. april 1920.

Under forberedelserne til statens overtagelse af Lyngby højere Almenskole havde Undervisningsministeriet udpeget adjunkt ved Helsingør Gymnasium Oluf Thomsen til rektor for den nye statsskole, og »Overgangen skete ganske enkelt ved, at den afgående skolebestyrer ved morgensangen bød den nye rektor velkommen«, som Oluf Thomsen erindrer situationen. Staten overtog altså Lyngby højere Almenskole med de tyngende lærerudgifter, men betingede sig til gengæld, at Lyngby-Taarbæk Kommune, som i mellemtiden havde købt skolens bygninger på Lyngby Hovedgade, skulle sørge for en ny, passende skolebygning. Kommunen brugte i disse år som sin faste arkitekt kgl. bygningsinspektør J. Magdahl Nielsen, og han udarbejdede tegninger til en ny skolebygning på den gamle skoles grund på Lyngby Hovedgade. Imidlertid overtalte sognerådsformand Johan Wilmann Undervisningsministeriet til, at skolen i stedet skulle bygges på en grund i det nye kvarter, som var ved at opstå vest for Lyngby på Ulrikkenborgs jorder. Ministeriet accepterede forslaget og valgte derpå selv at lade skolebygningen opføre, men stadig på kommunens bekostning og med J. Magdahl Nielsen som arkitekt. Staten købte grunden af Lyngby-Taarbæk Kommune for 60.000 kr., men kommunen måtte betale 920.000 kr. for opførelsen af bygningerne - dengang et kæmpemæssigt beløb, som blev skaffet over 3 finansår og svarede til, hvad kommunens eget samlede skolevæsen kostede i den samme periode. Så meget betød det for sognerådet, at byen fik gymnasium, at man var villig til at optage store lån for at finansiere byggeriet, og selv om beløbet efterhånden blev afskrevet, bl.a. ved at også Gladsaxe og Søllerød betalte af på gælden i forhold til antallet af elever fra disse kommuner, var det en stor belastning for Lyngby-Taarbæk Kommune at bygge Lyngby Gymnasium. Da staten i 1986 overdrog gymnasiet til Københavns Amtskommune, var bygningerne vurderet til 9 mio. kr. Alligevel skete overdragelsen vederlagsfrit, således at amtet fik bygningerne forærende.

Da staten i 1920 overtog Lyngby højere Almenskole, udskiltes de mindste klasser under navnet Lyngby private Underskole, som lejede en del af de gamle skolebygninger af Lyngby-Taarbæk Kommune. Endnu i dag er Lyngby

private Skole lejer hos kommunen i disse bygninger. Forældrekredsen ville have haft Hans Thyssen til at fortsætte som bestyrer af denne skole; men han valgte at gå med over i gymnasiet som religionslærer.

Så længe den nye skolebygning var under opførelse (1921-23), fortsatte gymnasiet i de gamle bygninger på Lyngby Hovedgade. Efter sommerferien i 1923 begyndte undervisningen i den nye skolebygning, hvor lokalerne efterhånden blev færdige, og den 23. september 1923 blev bygningen indviet med deltagelse af undervisningsministeren, diverse ministerielle embedsmænd og hele Lyngby-Taarbæk Sogneråd.

Siden 1923 har Lyngby Gymnasium fungeret i de oprindelige rammer. Elevtallet var i de første mange år jævnt voksende, men ændrede sig derefter i takt med, at der opstod flere gymnasier i nærheden. En overgang var der tale om, at Lyngby Gymnasium skulle flytte ud og indrettes i nyopførte bygninger; men under indtryk af det stagnerende elevtal valgte man at blive i de hidtidige bygninger.

Her har gymnasiet altid markeret sig som en del af Lyngbys offentlige liv, og kigger man ned over de årlige lister over studenterne, møder man mange navne, som siden er blevet kendte i byen. Lyngby Gymnasium har gamle og fine traditioner, og da den samtidig er en levende og populær skole, er det naturligt, at forældre, lærere og elever ønsker at videreføre den. Skade blot, at staten sidste år forærede skolen ikke til forældre-kredsen, men til amtet, som siden har vist sig at ville bruge gaven til andre formål.

Jeppe Tønsberg

STUDIEREJSERNE

Når billedet af skolens liv gennem den sidste halve snes år skal tegnes, er der vist ingen tvivl om, at et af de elementer, der står mest markant i elevernes erindring, er studierejserne. Når vi støder på gamle elever, har vi ikke skullet snakke sammen mange minutter, før talen er faldet på vores fælles oplevelser på disse ture, og hyppige udtalelser fra elever i retning af, at »det har været den største oplevelse i min skoletid«, viser jo tydeligt den placering, rejserne har i opfattelsen af deres tid på Lyngby Gymnasium.

Nu kan værdien af en sådan rejse jo ligge på mange forskellige planer, men vi har her på Lyngby Gymnasium altid bestræbt os på, at der skulle være et meget solidt fagligt indhold som den centrale kerne i sådanne ture, ikke blot - naturligvis - gennem de aktiviteter, vi har udfoldet ude på rejsemålet, men også i så vidt udstrækning som muligt gennem en meget målrettet og systematisk forberedelse i timerne herhjemme inden rejsen, samt i udarbejdelse af en fælles rapportmappe til alle deltagere efter turen til brug ved bl.a. eksamen. Her som i andre sammenhænge har de forskellige klassers indsats naturligvis resulteret i produkter af meget forskellig kvalitet og volumen, men gennem årene er det faktisk på hylden derhjemme stille og roligt blevet til en hel hyldemeter rapporter. Derfor har disse ture i egentlig forstand været *studieture*: vi har nok set på stort set de samme ting som en masse »almindelige« turister, men med et helt andet forarbejde og dermed en langt større ballast af viden og sammenhæng i bagagen. På denne måde kan vores fælles fortid og dens døde sten levendegøres i langt højere grad, end det ellers er muligt, og det har vi, som lærere i (ikke mindst) netop fortiden, været meget glade og taknemmelige over at kunne give eleverne mulighed for at opleve: det er nu en helt anden sag at tale om græsk drama, når man selv har siddet i Dionysos- eller Epidauros-teatret!

Der er ingen tvivl om, at undervisningen ved en studietur til udlandet bliver meget mere levende og spændende. Om det er en ældgammel korinthisk søjle i Grækenland eller Italien eller en kendt persons gravsten i Prag, er der næppe noget så opdagelsesmæssigt dejligt som at bese genstanden eller stedet i virkeligheden og bogstaveligt talt berøre de genstande, som vi har beskæftiget os så meget med i timerne.

Nu ville det jo være naivt at tro, at elevernes glæde over disse rejser udelukkende skyldes det faglige udbytte. Det er klart, at den kammeratlige/-sociale side også er af stor betydning, hvad der da også ses af, at man stort set altid vælger at rejse sammen med sin stamklasse frem for de gren-/valghold, man kun er sammen med få timer om ugen; en udvikling, der vel yderligere forstærkes med gymnasiereformens udstrakte à la carte valgssystem. - En anden effekt af studierejserne har været, at elevernes almene interesse for de pågældende lande og kulturer uundgåeligt styrkes - konkret har det

i forbindelse med Grækenlands-rejserne fx udmøntet sig i, at det ofte har været muligt at oprette en studiekreds i moderne græsk for interesserede elever, selv om det jo har ligget uden for den normale skoletid; efter gymnasiereformen med dens meget lange skemalagte arbejdsdage har dette dog ikke længere været praktisk muligt. Rigtig mange elever tager jo nu om stunder på et kortere eller længere ophold i udlandet inden for det første år eller to efter studentereksamen og får på denne måde rig lejlighed til at stifte bekendtskab med fremmede kulturmønstre - og så er det jo ikke så dårligt, at de på gymnasietidens studietur allerede har fået en kulturhistorisk indsigt, de for de flestes vedkommende ellers næppe ville erhverve sig.

De egentlige studierejser har - omend også andre rejsemål er forekommet, fx Prag og Sydfrankrig - for en meget stor dels vedkommende gået til Grækenland eller Rom: artiklens forfattere har således sammenlagt foretaget ihvertfald 20 studierejser til Athen/Grækenland og 6 til Rom. Men derudover har flere af skolens lærere lagt stor villighed for dagen med hensyn til at bruge vinter-/påske-/efterårsferie til at arrangere rejser til de lande, som har deres store interesse. Således har der været arrangeret udvekslingsrejser med klasser i Italien og Frankrig, og London har været målet for mange sproglige 3g-klasser i efterårsferien. Endvidere har der, med udgangspunkt i russisk-eleverne, været organiseret »åbne« påsketure for interesserede elever og lærere til Leningrad og Moskva. På det seneste er det efter Tysklands samling jo blevet yderst let at tage på en kort visit til Berlin, og det er da også blevet udnyttet til en »lang week-end« i byen for tysk-elever. Endelig har Lyngby Gymnasium som noget ganske særligt - vi kender i hvert fald ikke andre gymnasier i Danmark, der tilbyder noget lignende - gennem

snart mange år givet mulighed for, at de elever, som ønsker det, kan forlænge deres studierejse med den ferie, der støder umiddelbart op til studieugen (efterårs- eller påskeferien). Det har givet lejlighed til nogle alternative rejsemål den pågældende uge, som normalt ikke falder inden for en studierejse muligheder. Som noget nyt har vi i år været i Firenze i påskeferien efter en uges studieophold i Rom, men ellers har det store mål gennem årene været Det græske Øhav. Hvad denne ekstra uge har givet eleverne af store og gode oplevelser kan ikke beskrives på den her afmålte plads, men også for den lærer, der år efter år har været deltager heri, rummer disse dage - nogle af de mest værdifulde minder, han gemmer i sin erindring fra årene med eleverne her på gymnasiet.

Som »erfarne« rejseludere gennem de sidste 10-12 år må vi i det hele taget tilstå, at de mange studierejser - trods besværet med planlægning, indsamling af penge, hensyntagen til elevernes skrøbeligheder - også har givet os mange gode indtryk og erfaringer som lærere. Der findes næppe noget bedre pædagogisk end at kunne tage en klasse med til udlandet og lade eleverne arbejde med opgaver på stedet eller på anden måde introducere vigtige aspekter af et fag. Vi har også lært mange elever at kende fra andre sider end skolens hverdag. Mange såkaldte stræbere eller dydsmønstre slår sig løs eller ved knapt nok, hvad de skal stille op på egen hånd, mens klassens potentielle ballademagere viser sig fra deres absolut positive side. Den tavse elev i timen kan røbe sig som en erfaren person, der er vant til at tage vare på sig selv også i udlandet.

Oftentimes har vi set andre skolers elever og lærere vække forargelse ikke blot over for stedets lokale befolkning, men også over for os andre tilrejsende danskere. Selv om ingen regel er uden undtagelse, er vi glade for efter bedste overbevisning at kunne sige, at dette ikke har været tilfældet med hverken lærere eller elever fra Lyngby Gymnasium.

Så også på dette punkt er det mere end beklageligt, at skolen ikke eksisterer efter 1/8 1991.

Børge Kjeldsen og Kai Verner Nielsen

***SPECULUM SCHOLAE* - skolebladet**

I 1985 tog to lærere: Orla Astrup og undertegnede initiativ til at lave et skoleblad, hvor redaktionen skulle bestå af et par lærere og nogle elever. De første to numre var pragteksemplarer, der blev trykt på et rigtigt bogtrykkeri (i Birkerød). Flere af skolens arrangementer blev beskrevet i personlige og utraditionelle former. Det kunne være intro-turen, skolefesten eller fællesar-

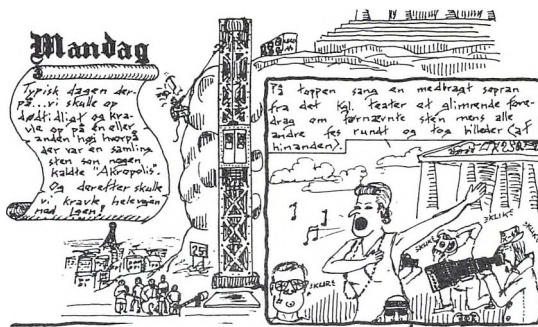
rangementer. Men der var også interviews med skolens profiler og faste rubrikker som rektorspalten, venindebog (portræt af en lærer eller elev), quiz, brevkasse og sladderspalte. Mange af skolens elever havde rige muligheder for at boltre sig med en artikel, et digt eller en tegning.

Kvaliteten var høj, og vi fik et par annoncører, men desværre var prisen på 10 kr. for høj, folk var ligeglade og sløve eller lånte sidemandens eksemplar. Allerede fra nr. 3 måtte vi gå over til trykning på skolens kopimaskine. Prisen blev nedsat til 5 kr., men layout faldt naturligvis i kvalitet. Indholdet var stadigvæk ganske spændende, men salget var langtfra i top. Efter sommerferien gik vi væk fra A5-formatet, der var ret vanskeligt at producere, og over til det lettere og mere forbrugervenlige A4. Denne ansigtsløftning og nogle usædvanligt motiverede elever (både som producenter og sælgere) gjorde, at bladet nåede sin kulmination omkring årsskiftet 1987-/88.

Herefter gik det ned ad bakke. Annoncørerne svigtede, køberne ligeså, bladet blev til tider mere et tegneserieblad med lidt andet end et egentligt skoleblad med enkelte tegninger. Da det til sidst kneb med at samle redaktionsmedlemmer og få dead-linerne overholdt, ophørte bladet lige så stille i foråret 1990. Der er dog i skrivende stund planer om at udsende et specielt rejsenummer med fortællinger, tegninger og billeder fra skoleårets rejser: Athen (3a, 3b, 3y), Lissabon (3x), Prag (2x, 2z), Rom (2a).

Når undertegnede i forbindelse med denne artikel har bladret de gamle numre igennem, må det siges, at de i sig selv udgør en lille del af gymnasiets historie (fra 1985-1990), Numrene repræsenterer en blandet landhandel, men ganske mange elever (ingen nævnt, ingen glemt) har udvist et glimrende talent dels som skribent, dels som tegner. Det har været svært at udvælge en illustration her til årsskriftet, men jeg har foruden illustrationen fra nr. 2 (efteråret 85) valgt det sørgeligt aktuelle uddrag fra interview med Bertel Haarder (nr. 4 foråret 87).

Kai Verner Nielsen
den gamle redacteur

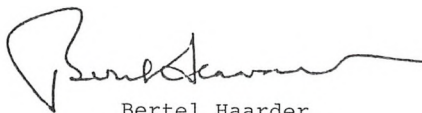
Haarder til skolebladet - m.m.

- 7) Lyngby Gymnasium er som bekendt en lille skole, der siges at have et godt ry i vide kredse, ikke mindst hos forældrene. Kan De garantere, at Lyngby Gymnasium eksisterer i år 2000?

Der er ingen mennesker der er i stand til at afgive den slags garantier, men hvorfor skulle skolen ikke eksistere i år 2000, når den oven i købet er velfungerende og har et godt ry?

- 8) I loven om amtskommunernes overtagelse af gymnasierne, står, at nedlæggelse af et offentligt gymnasium kun kan ske med undervisningsministerens godkendelse. Har undervisningsministeren - i sin skuffe eller andet steds - nogle fastlagte kriterier, der skal være opfyldt for at en amtskommune kan få tilladelse til at nedlægge et gymnasium?

Nej, det må vurderes i det enkelte tilfælde, hvis det skulle blive aktuelt.

Bertel Haarder

LÆRERNE PÅ LYNGBY GYMNASIUM

- krøniker fra firserne

Ved flere festlige lejligheder har jeg fået den ærefulde opgave at give et alt andet end historisk rids over små og store begivenheder i et skoleår. Der er ved sådanne lejligheder uddelt skudsmål til kolleger, men jeg er (endnu) ikke blevet sagsøgt af nogen. Enhver lighed med tidligere og nuværende lærere på skolen er helt og aldeles tilsigtet, og på talrige (tre) opfordringer vil jeg, »selv om min sjæl ved mindet sig krymper«, begynde:

De fleste og bedste citater kan hentes fra de utallige lærerråds- og lærerforsamlingsmøder, som firserne var så velforsynet med. PDS kunne altid vende og dreje et emne, men en dag var selv han blevet træt. »Har du 3y, spurgte han. »Nej«, svarede jeg. »Det er en rigtig møj-klasse, den«. »Hvorfor?«. »Jow, for den skal vi snakke om til sidst«. Det var på et sådant møde, at OLE TOLSGAARD blev berømt for at uddybe sin karakter til en svag elev: »Det er et lille 0«. KANONEN var mere konsekvent i sin bedømmelse: »han er både dum, dvask og doven«. MØLBJERG, der ofte var lettere distraet og fraværende, blev en gang bedt om at vurdere en ny elev i klassen. »Hvad mener Mølbjerg?«, spurgte Dalsgaard myndigt. Mølbjerg: »Vent lige lidt, spørg lige een af de andre først, så kan jeg ligesom bedre«. ØSTRUP, der var både flink og dygtig, kom til tider i udbrud. Hvis fagforeningen opfordrede til fagligt møde i arbejdstiden, sagde han: »Hvad med at holde det lørdag formiddag?, så er der respekt om foretagendet. Jeg har ofte overvejet at melde mig ud af GL, men det er blevet ved overvejelserne«. En anden gang, forlyder det, smed han en i hast håndskrevet udmeldelse hen i hovedet på Helmer. Der blev altid givet »lærke-fri« de dage, hvor Østrup sluttede til frokost. HALABURT har ofte udvidet disse møder med en minutios gennemgang af de seneste tillæg til sikkerhedsreglerne, men vandt dog (eller måske netop derfor) over KURT, der måtte »nøjes« med at forblive tillidsmand, et job, der blev uhyggeligt mere krævende i dette det sidste skoleår. Da MATZEN efter 15 år som pensionist trådte tilbage som boginspektør, tog HELMER over. Han startede med at lufte bogkælderens ud i 14 dage og forenkede på mange måder systemet, men han vandt en pyrrhussejr ved at forbyde kollegers adgang til rummet uden for kontortid, for nu kan han ikke færdes på gangene, uden at hans kolleger, - for hvem planlægning er en by i Rusland, - lige skal ned og ha' en bog. IVAN, vor gamle helt fra de olympiske lege i 1948, tegnede i adskillige år skolens profil udadtil, når han hver eneste morgen med sit elegante buk bød skolens brugere velkommen. Men selv Ivan måtte give op over for de kaotiske skematilstande, da valggymnasiet blev indført. BØRGE var i mange år skolens klassiker (og rejseleder), men da sproglige elever holdt sig væk fra skolen, og latinen blev skåret ned, blev han i stedet vores allesammens EDB-ekspert (og rejseleder).

Flere kolleger forlod os i utide. Det seneste eksempel er ORLA, the tall gentleman, med de mange initiativer: Jule five-a-side, skoleblad og lærerrevy. Han kunne ikke klare, at amtet og Birte Nielsen skulle bestemme over hans fremtid, så han tog til sit andet fædreland og blev rejseleder i en anden branche i krise. DALSGAARD, skolens næsten mytiske rektor, tog til Afrika for fjerde gang i sin karriere, men er nu vendt hjem og nyder sit otium som oversætter og superveteran sammen med Ivan og BENNY, den lille, men seje idrætsleder, der altid tør sige sin uforbeholdne mening ved møder, hvis blot der er rødvin til. Han overgår kun som sundhedsapostel af INGE YTE, der uden tvivl er den, der har været længst på skolen uden at have haft et fuldt skema.

BERTIL, der ligesom JANINE kæmper med den danske syntaks og stavemåde, har ofte vist sig at være en lige så god fotograf som skabende kunstner. På det seneste har han overtalt METTE til at smide kludene og være (frysende) model. Fra Søborg kom en god portion nyt blod i lærerkollegiet. TOVE, den vistnok eneste lærer, der har vundet en klagesag, har sammen med CECILIA, der tryllebandt os allesammen med sine julekemi-forsøg, ved flere lejligheder gjort stedets musikalske geni, NIELS HALSE, til den rene falset i deres urkomiske opera. RALF har med sin charme og myndige optræden til det sidste forsvaret alt, hvad Lyngby Gymnasium stod for, og fra Vallensbæk kom MERETE med mange nye (og gamle) politiske ideer. Bedst som vi troede, at vi havde mistet skolens bedste student, KIM BERTELSEN, kom han igen som lærer og vikar, når studierne og hans pædagogikum ellers tillod det.

Hver især har haft sin funktion på skolen. Tænk blot på VIBEKE og hendes kabaleevner, når skemaer skulle lægges og på BRUN HANSEN og de mange puslespil med vagtskemaer eller hvad med KIRSTEN ARNVIG og hendes utrættelige indsats i mange skolekomedier. Hvem husker ikke situationer, hvor HANNE har stået med rumpen i vejret og støvsugeren i hånden og hovedet dybt begravet i en af de nye kopimaskiner? Hvor mange pinde har LONE ikke nået ved de tidligere omtalte lærermøder?

EGHJORT er et af eksemplerne på en kollega, der ville ud. Efter 4 års ophold i Italien, hvor ULLA PIA OHRT udfyldte hans stilling, vendte han hjem igen, og han kan stadigvæk fortælle skolens mest sjofle vittigheder. TØNSBERG har været studielektor i mange år, men hvad dette egentlig indebærer efter afskaffelse af lærerkandidater forbliver et mysterium. WOGENSEN kan have en brysk facon. En gang holdt han Bertil væk fra en fest, da han ikke ville acceptere, at Bertil købte en nedfrossen pizza fra Irma. Vi har og to smilende damer med forbindelser til Virum, den altid friske og veltrænede cyklist, ANNEMARIE, og den underfundigt leende og GL-eksper-ten, HANNA. Og hvis vi havde glemt BIRGER, rektor i Holbæk, ville han have udbrudt: »Det er noget ke'eligt noget«.

Flere personer og episoder kunne nævnes. Men alting må have en ende, også en krønike (heldigvis), men åbenbart også en skole (desværre).

Kai Verner Nielsen

KVALITET OG NÆRHED

- et møde med gamle elever

Da den sidste student jo desværre snart har gået rundt om flagstangen på Lyngby Gymnasium, satte skolen, repræsenteret ved Børge Kjeldsen og Kai Verner Nielsen, en lys forårsaften en række gamle elever fra 80'erne stævne på en café i den indre by for at snakke om »gamle dage« og få et øjebliksindtryk af, hvad skolen, når den er kommet lidt på afstand, har betydet for dem, der gennem tre år tilbragte en stor del af deres vågne tilværelse her.

Til stede ved mødet var Morten Clausen (MC), student fra 1985, Charlotte Schwartz-Hansen (CS) fra 1988, Merete Kristoffersen (MK), Thomas Køningsfeldt (TK) og Marius Terkelsen (MT), alle fra 1989. - Uden for nummer dukkede desuden Ulla Rytved (UR) fra 1988 op, der skulle mødes med Charlotte, mens Merete til gengæld måtte gå tidligt, da hun skulle passe sit studentjob i Folketinget; vi bringer i stedet som et tillæg hendes skriftlige svar til vores væsentligste spørgsmål.

- *Når talen falder på Lyngby Gymnasium, hvad er da noget af det første, I umiddelbart kommer i tanker om ?*

CS: Flagstangen! - Jeg husker, at da jeg i 1g så alle dem, der rendte rundt om den, tænkte jeg, at det ville jeg i hvert fald ikke selv. Og det gjorde jeg faktisk heller ikke - før den allersidste dag! - MK: Efter 14 dage vader alle de nye 1g'ere som regel selv rundt!

MC: Generelt husker man nok mest den særlige stemning på skolen: andre gymnasier er så store, og de fleste har en meget kortere historie. Det giver en vis samhørighedsfølelse: man deler noget med folk, der har gået her.

CS: Jeg tænker meget på selve bygningen, jeg synes, den er utrolig flot, langt bedre end alle disse betonbygninger uden nogen inspiration - Orla tog os engang ud i skolegården for at kigge op på bygningen og sagde så: »Tænk nu på Virum Gymnasium!«. - TK: De meget dårlige idrætsfaciliteter gav os mulighed for at spille fodbold udendørs året rundt, selv i sneen, det var bare fedt! - MC: Det gav virkelig et gib af forbavselse i mig, da jeg første gang cyklede forbi skolen og så, at muren var revet ned. - MT: Ja, det har jo virkelig været en spændende oplevelse for os at gå på skolen, da muren faldt!

- *Hvad føler I, når I nu véd, at skolen skal lukkes ?*

MK: Lige da jeg hørte det, blev jeg enormt vred - det er ufatteligt, at man vil lukke en skole, der altid har haft nok af elever; men det var et godt initiativ at forsøge at få oprettet et privat gymnasium. - TK: Det er helt absurd, også i betragtning af alle de forbedringer, der lige er blevet foretaget med ny kantine osv. - CS: Det er bittert, og meget dårligt: det er jo gamle traditioner bygget op gennem lang tid, som nu forsvinder. Men vi må altså se i øjnene, at der ikke bliver flere årsfester og gammel-elev-fester.

- *Hvad synes I, har været jeres mest positive oplevelser på Lyngby Gymnasium ?*

- MC: Ivans daglige morgenhilsen, det bidrog til følelsen af at være nærmere lærerne end ellers. - MT: Det er nok også meget sigende, at hærværk på det nærmeste ikke eksisterede her på skolen. - MC: Af enkeltoplevelser var studierejserne utroligt dejlige - og bidrog også til at udvikle fællesskabsfølelsen. - CS: Årsfesten med skolekomedien var også en begivenhed, man husker tydeligt - og så er der jo i øvrigt en masse små dagligbegivenheder, der har fæstnet sig. - TK: Shakespeare med Lone Minzly, det var bare toppen! - CS: Det hele virkede overskueligt: alle vidste noget om alle, og man kendte også alle lærerne, selv om man ikke selv havde dem.

- *Kan I pege på nogle forhold, som I synes skulle have været anderledes ?*

TK: Der var for få fester! - CS: De, der var, skulle i hvert fald være af en højere kvalitet! - CS: Formning og musik burde der være gjort mere ud af, men OK: den klasse, jeg gik i, gad ikke, og så kan det jo aldrig blive rigtig godt.

- *Hvor meget har de lærere, I har haft, påvirket jer - positivt eller negativt - og har skolen i det hele taget haft nogen betydning for, hvad I beskæftiger jer med i dag ?*

CS: Min tid på Lyngby Gymnasium er helt klart det, der har fået mig ind på at være interesseret i England og i historie - det var nogle af lærerne på skolen, der har gjort det. Kvaliteten af lærerne har nok været over middel - rektor har vel været god til at se på kvaliteterne ved ansættelsen. - *TK:* Jeg har også været meget heldig. Man tænker med glæde tilbage på dem, der var gode til ikke at have et kateder mellem os hele tiden. - *MC:* Jeg studerer musik på universitetet, det har da også haft noget med skolen at gøre. - *MT:* Det har udviklet min personlighed at gå på LG, lærerne var ikke bare kvalificerede, men også personligheder. - *TK:* Lærerne var meget nære, der var en god, menneskelig kontakt.

- *Mange kommer jo nu om stunder vidt omkring i verden hurtigt efter studentereksamen - hvor meget af kloden har I egentlig nået at snuse til, siden I forlod skolen ?*

UR: England, Mexico, De Vestindiske Øer, Polen, Canada! - *CS:* USA, Canada, England, Italien. *MC:* Jeg har »kun« været rundt i Europa. - *MT:* Brasilien. - *TK:* Det »vildeste«, jeg har prøvet, er vist en arbejdslejr i Letland med Mellemfolkeligt Samvirke.

- *Vi siger tak til jer, fordi I ville mødes med os og snakke om gamle dage. I skal nok få tilsendt årsskriftet, så I kan forvisse jer om referatets pinlige nøjagtighed!*

Alle: Lad nu lige se, om båndoptageren har fungeret - og så vil vi i.ø. forsøge at dukke op på skolen til dimissionen!

Nedenfor følger så Merete Bork Kristoffersens indlæg, som hun sendte os et par dage efter interviewet:

Jeg blev nysproglig student fra 3b i 1989. Kammeratskabet i min klasse var rimeligt godt. Vi havde det hyggeligt sammen, og vi lavede ofte ting sammen uden for skolen. Men som i alle andre klasser var der naturligvis

kliker. Sammenholdet i min klasse blev nok lidt specielt, eftersom vi havde Tina, der var syg. Det var ofte svært for os at tackle diverse situationer, for naturligvis skulle der tages et stort hensyn, og naturligvis var det tragisk for

hende, men til tider følte vi nu alligevel, at hun var urimelig. Det førte til mange diskussioner, hvor vi lærte hinanden at kende fra en anden side, end jeg tror, de gør i mange andre klasser. Selvom vi havde det sjovt sammen, er det umuligt at holde sammen efter studentereksamen. Vi er spredt for alle vinde i forskellige lande og på forskellige uddannelsesinstitutioner. Nu hvor skolen lukker, bliver det nok umuligt at få samlet folk til jubilæer m.v. Det er altid nemmere, når man kan få fat i gamle lærere og bruge skolen som »ramme«.

Det, der betød mest for mig ved at gå på Lyngby, var, at det var en lille skole. Vi kendte allesammen hinanden, om ikke af navn så ihvertfald udseende. Den lille skolegård med flagstangen var naturligvis noget særligt. Når andre hører om vores evige vandren rundt om stangen, tror de nærmest, vi er tossede. Men det er utroligt, så godt man kan ordne verdenssituationen, når man går rundt dér. Det gav på en eller anden måde også bedre lejlighed til at tale med folk på tværs af klasserne.

Årsfesten var også noget særligt. Det er sjovt, at man kan have en stor fest, hvor der er gjort noget ud af alt ned til mindste detalje. Der var så mange traditioner, som nu desværre kun er i vores erindring.

Morgensamlingen på trappen var også noget særligt. Jeg følte ikke, at det rigtigt var det samme, da kantinen blev bygget. Jeg nåede kun at være med enkelte gange i gymnastiksalen, men det virkede på en eller anden måde forkert. Det hørte også med til Lyngby, at man en gang om ugen sang ude på trappen.

En af de ting, der betød meget for mig, var mit arbejde som elevrådsformand. Jeg kom helt naturligt til at gå utroligt meget op i de ting, der skete på skolen. Det lærte mig også mere, end jeg den gang kunne se. Bare sådan en lille ting som at tale til en stor forsamling blev en helt naturlig ting for mig. Rent organisatorisk lærte jeg også en del. Der er pludselig en masse ting, man skal have til at passe sammen, og man må lære at stole på, at hvis man uddelegerer et stykke arbejde til en anden, så bliver det også gjort. Det var nok det, jeg havde sværest ved og faktisk stadigvæk har. Det er ofte nemmere at gøre tingene selv, så er man sikker på, det bliver gjort! Dette problem har jeg ikke helt overvundet endnu.

På en måde har jeg endnu ikke rigtig fattet, at gymnasiet skal lukke. Da det kom på tale, nægtede jeg på en eller anden måde at se realiteterne i øjnene. Jeg følte, og føler stadigvæk, at det er umuligt at lukke Lyngby Gymnasium. Min gymnasietid rummer så mange gode minder for mig, hvilket klart har noget med miljøet på stedet at gøre, at jeg slet ikke kan forestille mig, at der nu ikke er flere, der skal opleve, hvad jeg oplevede. Men det er ikke nemt at være herre over politiske studehandler for ikke at sige umuligt. Jeg har ihvertfald svært ved at se fornuften i det skete.

Min klasse var i Athen, ligesom de andre 2g klasser på min årgang var. Det var en herlig tur, som jeg aldrig glemmer. Turen rystede os meget bedre

sammen, og det tror jeg var en fordel for den forestående skolekomedie. 2g står nok som det sjoveste år for mig. Der skete så meget, og man behøvede ikke at være meget seriøs i alle fag. For mig var 3g et slid. Jeg vidste, at jeg skulle have mindst 9,4 for at komme til at læse jura, så der var kun én ting at gøre, og det var at tage sig seriøst sammen.

GLIMT FRA GAMLE DAGE

En skole er en levende organisme, hvis der er noget, der er det. Det er derfor et ønskejob at være lærer og deltage i det liv, der leves blandt kolleger og elever. På en skole sker der noget hele tiden. Hvert år kommer der en stor flok nye elever ind, og dermed et frisk pust - en ny inspiration, nye udfordringer. En fornyelse for alle skolens indvånere, lærere som elever.

Bedt om at skrive lidt om »muntre tildragelser« i min tid på skolen, er jeg vanskeligt stillet, for ret beset er det ikke så meget dem, der gør livet festligt og inspirerende, som det er den daglige atmosfære i samværet med kolleger og lærere.

Men skal det være, så lad det være:

I »gamle« dage ved skolen var der ikke meget frispreg mellem lærere og elever, og det var sikkert efter omstændighederne naturligt nok. Der var de lærere, der sagde »De« til eleverne, når de rykkede op fra mellemskolen til gymnasiet. Men frisproget kom, voksede lige så stille frem, og det var velgørende. Dus med lærerne blev eleverne efterhånden sidst i 60'erne, hvor »revolutionen« satte ind. Det var nu småt med den i Lyngby, men der var da en lille hård kerne, der førte sig ret kraftigt frem. En af dem erklærede for eksempel i en gymnastiktime, at han ikke ville springe over hesten, for »det gavnede ikke revolutionen«. Idrætslæreren brød sammen i grin og vidste godt, at der nok også var en anden, mere fysisk årsag til vægringen.

Samme elev kom ind på kontoret en dag og forlangte at se, hvad jeg havde i kartoteket om eleverne: »Offentlighed i forvaltningen«, erklærede han. Han blev meget skuffet, da han erfarede, at jeg kun havde navn, adresse, klasse og afleverende skole i skuffen; havde nok ventet, at der var en »sort liste« over »oprørerne«.

Nå, men frisproget: I en årgang var der en stor, godmodig fyr, som havde for vane at komme ind og sætte sig ned og underholde mig. Vittig var han ind imellem. En dag sagde han: »Du minder mig forresten om sygehuset i Herlev«. »Fint« svarede jeg, »det er jo mægtig flot«. »Nå ja, det er nu ikke så meget det. Det er mere det, at derude bruger man heller ikke den øverste etage«. Da han en dag så mig på vej ud ad døren, lød det: »Hvor skal du

hen?» »Lige ned i banken«. »Nå, så husk at tage elefanthuen med; ellers bliver du jo nødt til at bruge din egen konto«.

Elevrådet gjorde en gang meget for demokratiet, hvilket var fint nok. For eksempel syntes de, det var »uværdigt«, hvis en elev, der kom for sent, skulle stikke hovedet inden for hos mig og sige: »Så er jeg her«. (Det syntes man dog ikke senere). Derfor anbragte man en bog på et bord ved foden af trappen op til første sal, hvor man skulle skrive sit navn. Nu havde vi en elev, som *altid* kom for sent, sveddryppende på cykel fra Lundtofte. Han fandt hurtigt ud af, at det forsinkede ham alt for meget, hvis man skulle gøre holdt og skrive sit navn, så han anskaffede sig et navnestempel, og praktisk talt hver morgen kunne jeg fra kontoret høre hastige skridt og et smæld, når stemplet kom i funktion. Så vidste man, at fyren var i hus.

Mange elever kom ind på kontoret og snakkede; andre efterlod sedler, hvis jeg ikke var der. Et eksempel efter en juleafslutning: »Hej, julemand! Det er et nydeligt træ ovre i salen, bare osse et af den slags, der går under navnet et »Dalsgaard træ«: Fint på midten og tyndt i toppen. En Fan.« En anden, om foråret: Så, Dalle! Op på dupperne. Mange fugle er begyndt at synge. Musvit og blåmejse filer lystigt løs. Også lærken er hørt synge. Hvad med lærkefri?! Ornitologen.«

En tredje: »Ku' du ikke snart advare mig mod for mange forsømmelser, så jeg kan få en ende på dem?«.

I januar 1967 var der verdensmesterskaber i håndbold i Sverige. Danmark havde på det tidspunkt et stærkt hold, og jeg havde været så letsindig at love en halv fridag, hvis danskerne fik medaljer, og faktisk blev det til sølv. Den halve fridag var hjemme, til elevernes begejstring, og visse læreres fortrydelse. De har sikkert ment, jeg ikke var rigtig klog, men sagen indbragte mig en kasse flødeboller fra eleverne.

Engang tænkte jeg, det kunne være sjovt at narre hele skolen april. Så jeg sagde ved morgensamlingen, at en undervisningsminister fra Afrika gerne ville besøge en dansk gymnasieskole og møde eleverne. »Så jeg vil bede jer om at stille op igen her kl 12«. (Dengang blev morgensamlingen holdt på første sal). Alle elever stod pænt stille og ventede klokken tolv på at se den sorte mand vise sig. Kun én elev havde lugtet luntet; mærkeligt nok. Han var blevet stående neden for trappen, og jeg fik ham overtalt til at tie stille. Jeg gik så op ad trappen og meddelte, at ministeren ville komme om et øjeblik. Stor forventning blandt eleverne. Da der var gået et minut i forventningsfuld tavshed, lød så det forløsende »aprilsnar«. Og Ragnarok brød løs. Ingen flødeboller denne gang!

Måske den allerbedste historie, i alt fald for eleverne: En dag ringede en »sekretær« fra undervisningsministeriet til min forgænger i embedet og meddelte, at gymnasieskolerne på grund af det varme vejr skulle have fri resten af ugen. Det var nu tirsdag. Rektor forkyndte nyheden til folkets jubel. Et par dage senere talte han tilfældigt med kollegaen i Virum, og den

barske sandhed gik op for ham. Der var ikke rigtig noget at gøre. Eleverne var og blev væk. Hvem »sekretæren« var, vides ikke, og sandheden kommer nok heller aldrig frem. Men man har jo lov at gætte.

Det er langt fra sikkert, at alt dette er særlig morsomt for dem, der ikke har været midt i det; men det gør så heller ikke noget. Som nævnt i begyndelsen, er det det daglige samvær på gode betingelser, der gør livet i en skole til en glæde i sig selv.

I taknemlig erindring om fyrré år ved Lyngby Statsskole, som i januar 1986 blev overdraget Københavns Amtskommune af Staten, og i januar 1991 blev sørgeligt svigtet af sin egen kommune.

Tage Dalsgaard

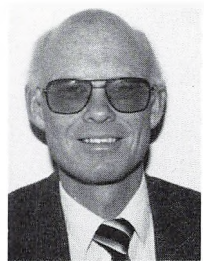
LYNGBY GYMNASIUM SET FRA ET FORÆLDRESYNSPUNKT

Et af tidens »hotté« modeord er »*det etiske regnskab*«. Herved tænkes på, at det er for snævert at vurdere en virksomhed alene ved at se på det økonomiske overskud, kapitalindskyderne får ud af deres investering. Der er mange andre grupper - medarbejdere, kunder, lokalsamfund for at nævne de vigtigste - som har berettigede ønsker om og forventninger til, hvorledes virksomheden drives, og hvis med- eller modspil er afgørende for, hvor godt den er i stand til at indfri forventningerne til den.

»*Det etiske regnskab*« søger at inddrage disse øvrige medinteressenters tilfredshed med virksomheden og dens produkter i en samlet vurdering.

Betragtningerne bag »*det etiske regnskab*« har særlig gyldighed for offentlige institutioner. Regnskaber for offentlige institutioner er rene udgiftopgørelser og siger intet om, hvor gode de er til at opfylde deres funktioner i forhold til »kunderne«, medarbejderne og lokalsamfundet i almindelighed. Kun hvis de offentlige institutioner vurderes og konkurrerer på saldoen på deres »etiske« regnskab, vil vi få den fornødne kvalitetsbevidsthed, lydhørhed over for »kundernes« ønsker, og dynamik i den offentlige sektor.

En af Lyngby Gymnasiums interessentgrupper (i egne øjne den vigtigste) er forældrene. Ved opgørelsen af saldoen på Lyngby Gymnasiums »etiske regnskab« må det derfor tælle tungt, at forældregruppen *år efter år* har tilkendegivet deres *tilfredshed* med Lyngby Gymnasium. Det har de gjort ved sammen med deres børn at *vælge LG* blandt området mange gymnasier. Til trods for, at LG er et ældre, mindre gymnasium og ikke har kunnet lokke med moderne bygninger, flot kantine og attraktive sportsfaciliteter eller et

utraditionelt, spændende fagudbud, har det til stadighed kunnet fyldes med elever, der har *ønsket* at gå netop på LG (har haft LG som første prioritet).

Det er ikke uden grund. Som forældre ønsker vi det bedste for vore børn, og LG *leverer undervisning af høj kvalitet*. Det er der målbart belæg for. Frafaldet er blandt de laveste i landet, og studentereksamensgennemsnittet blandt de højeste.

Hvad er »hemmeligheden« bag dette flotte resultat?.

Er det en »sort« stræberskole, der »pisker« eleverne frem i et goldt karakterræs? Sådan opleves det bestemt ikke af en far, for hvem det er en daglig glæde at se, at hans to store drenge simpelthen trives og udvikles på LG, og som - med tanke på sin egen gymnasietid, der huskes som noget af en ørkenvandring og et permanent, massivt konformitetspres - ikke er fri for at misunde dem.

Er det et enestående dygtigt lærerkorps? Næppe. Vel er der mange særdeles dygtige og engagerede lærere. Men det er da heldigvis snarere normen end undtagelsen i den danske gymnasieskole.

Set udefra synes »hemmeligheden« bag LG's gode omdømme og flotte resultater at være *ånden på LG*. Det har været Lyngby Gymnasiums lykke at have haft og have ledere, der har villet og haft den naturlige personlige autoritet til at kunne skabe, fastholde og udvikle en *fællesskabsholdning*, hvor kodeordene er *interesse og respekt for den enkelte elev, seriøsitet og moderation*. Hvor man desværre alt for ofte har set usikre ledere vige tilbage fra at sætte rammer, hvor der er rammer behov, og derved i misforstået frisind befordre et formløshedens tyranni, har LG forstået at skabe et *trygt miljø præget af godt kammeratskab og sand åndsfrihed*.

Det er derfor heller ikke uforståeligt, at *forældrekrederen og lokalsamfundet* viste en *enestående opbakning af LG*, da amtspolitikernes beslutning om gymnasiets nedlæggelse blev kendt. På kun en uge og uden afbrydelse af undervisningen indsamlede elverne over 11.000 underskrifter til støtte for LG's bevarelse. Over 400 forældre mødte op på skolen for på et fællesmøde at give luft for deres forundring og protest. For forældregruppen, der arbejdede for LG's bevarelse og senere for et privat gymnasium, hvor ånden for LG kunne videreføres, og for lærerkorpset var forældrenes gentagne massive støtte til dens initiativer, en *stærk forpligtelse og uvurderlig inspiration*. A l t sammen *forgæves*.

LG's kvalitet og borgernes klart tilkendegivne tilfredshed med LG *af-ficerede ikke amtspolitikerne*. Heller ikke så håndgribelige forhold som, at LG's nedlæggelse ville give en helt *skæv gymnasiestruktur* i amtets nordøstlige område (ét amtsgymnasium i Lyngby og Søllerød kommuner med i alt 422 1.G-elever i 1990 og fire amtsgymnasier i Gentofte med 426 elever), og at *LG hører til de billigste* (ekskl. de særlige bevillinger i forbindelse med overtagelse af små klasser fra det tidligere nedlagte Søborg Gymnasium er der

kun fire gymnasier i amtet, der har lavere totale udgifter per elev end LG) tog man hensyn til.

I *amtspolitikernes »uetiske regnskab«* var det helt andre størrelser, der indgik. Det var spørgsmålet om, hvordan man skaffede politisk flertal for et amtsbudget på 8 mia kr. Det var spørgsmålet om, hvordan man tilgodeså en i denne forbindelse centralt placeret politiker, der tilfældigvis er valgt i Gentofte og (derfor?) fandt det rimeligt at bevare fire amts-gymnasier i denne kommune, og som havde udset sig LG's bygning som hjemsted for voksenuddannelsen i området og monument for sin indsats for denne favorit-aktivitet. Og det var spørgsmålet om, hvordan man af hensyn til »den geografiske og politiske balance« nedlagde et gymnasium i nordøst (Lyngby) og et i nordvest (Ballerup), uden at der var nogen åbenlys overkapacitet i disse områder, for at kunne nedlægge et i syd, hvor der som konsekvens af amtets egen manglende planlægning var opbygget en overkapacitet på adskillige gymnasier.

For amtspolitikere var og er *LG kun en ubetydelig brik i et stort politisk spil.*

Det var ikke nedlæggelse af gymnasier som sådan, vi i forældrekrædsen vendte os imod. Som følge af mindre fødselsårgange og (især) amtets overinvesteringer i nye gymnasier i syd var der et behov for at reducere gymnasiekapaciteten. Vi vidste også godt, at nedlæggelse af enhver offentlig institution gør ondt på og afføder protester fra de direkte berørte. Det er en utaknemmelig politisk opgave at gennemføre de nødvendige strukturtilpasninger i den offentlige sektor, og det er forståeligt, at politikere bliver hårdhuede over for pressionsgruppers protester.

Det var den *totale mangel på og respekt for saglighed* i amtets udpegning af de nu nedlagte gymnasier, som skuffede os. Det var dybt deprimerende at iagttage en politisk proces præget af magtbrynde, »studehandler«, misinformation af de menige politikere og »trynen« dem på plads, der vovede at give udtryk for afvigende synspunkter.

LG er blevet svigtet ihjel. Primært af *amtspolitikere*, der ikke har villet eller evnet at basere deres beslutning på et »etisk regnskab« inkluderende den berettigede og velfortjente tilfredshed, der i forældrekrædsen og i lokalsamfundet har været med undervisningen og ånden på LG. Men også af *lokalpolitikere*, der ikke sparede på uforpligtende verbal støtte, men som reelt kun synes at være optaget af mulighederne for at pynte på det kommunale budget gennem salg/udleje af kommunens overskydende bygningsmasse, og i de afgørende faser af forløbet ikke indfrie de afgivne løfter om aktiv politisk opbakning.

I skal have en stor tak, fordi I ikke i skuffelse og frustration lod mismodets vinter sænke sig over LG i den ikke mindst for jer vanskelige afviklingsperiode, hvor jeres tanker helt naturligt har måttet kredse omkring jeres egen vanskelige jobsituation. At I i fællesskab i denne situation har

kunnet holde faglighedens og engagementets fane højt, vidner måske mere end noget andet om ånden fra LG.

Fra forældre - jeg er helt sikker på, at jeg her taler på alles vegne - skal der i det hele taget lyde en stor *TAK til LG's rektor og lærere* for, hvad I har givet vore børn.

Ånden fra LG vil leve videre i dem.

Niels Blomgren-Hansen

MINE TRE ÅR PÅ LYNGBY GYMNASIUM

I maj måned 1988 fik jeg at vide, at jeg skulle overtage Tage C. Dalsgaards rektorat på Lyngby Gymnasium. Overtagelsen skulle ske pr. 1. august samme år.

Dalsgaard havde haft orlov fra skolen siden april 1986 for at varetage jobbet som chefkoordinator i Mellempolitisk Samvirke. I de to år var Birger Friis en dygtig og kompetent konstitueret rektor på skolen. Jeg skulle senere lære at sætte pris på hans indsigt og viden om skolen.

Jeg glædede mig meget til opgaven, fordi jeg vidste, at Lyngby Gymnasium var en veldreven skole med et særdeles godt ry - både i elev/forældrekredsen og i gymnasieverdenen.

Da skoleåret startede den 8. august 1988, var Lyngby Gymnasium blevet større, idet der var sket en overflytning af 3 2.g matematikklasser fra det nedlagte Søborg Gymnasium. De var blevet meget venligt og hjerteligt modtaget ved et introduktionsarrangement i begyndelsen af maj til lanciers i skolegården, elev- og lærerrevy samt fællesspisning, et forhold der yderligere befæstede min tro på, at skolen besad et godt miljø.

Det viste sig selvfølgelig også senere, at elevflytningen forløb uden de store problemer. Pigerne og drengene fandt sammen på tværs af klasserne, og hånd i hånd gik de de sædvanlige ture rundt om flagstangen, som pigerne og drengene sikkert har gjort siden skolens grundlæggelse i 1920.

Efter at eleverne havde fået bøger og skema, afholdt personalet en fælles frokost i baghaven i strålende solskin, hvor sommerferien og nye tidender blev drøftet.

Bygningsmæssigt var det lidt af en omvæltning at komme fra en moderne og funktionel skole som Søborg Gymnasium til et gammelt og upraktisk hus. Men jeg lærte hurtigt at sætte pris på huset på Buddingevej. Som gammel og nogenlunde velholdt skole havde det sin egen charme og atmosfære, som overraskende nok for mig også var en væsentlig begrundelse for, at mange elever søgte skolen. Det er ikke alt, der er stort, flot og skinnende, som tiltrækker unge mennesker.

Da der var trængsel i skolen i det daglige, havde Birger Friis og jeg arbejdet for, at skolens nederste gymnastiksal kunne blive indrettet til kantinerne med håbet om, at der i løbet af nogle år ville blive indrettet et regulært salgssted for kantinevarer. Arbejdet gik i gang i begyndelsen af 1989, og ibrugtagning fandt sted i april samme år. Som kompensation for den manglende gymnastiksal lånte vi os ind på Ulrikkenborgskolen og Engelsborgskolen, hvis skoleinspektører var meget positive og hjælpsomme.

I de efterfølgende måneder arbejdede jeg ihærdigt for, at skolen kunne få nogle flere penge fra amtet til renovering og vedligeholdelse af bygningerne. På Søborg Gymnasium, der var en relativ ny skole, var der dobbelt så mange penge til rådighed for bygningens drift, som på Lyngby Gymnasium. I 1989 lykkedes det mig at overtale amtet, som bevilgede næsten 500.000 kr. for året 1990. Et forhold jeg senere skal vende tilbage til.

Skoleåret 1988/89 forløb fint. Lærerrådet blev dygtigt ledet af Vibeke Kristensen, som var i stand til at skære igennem, når det krævedes. Vi talte jævnlige sammen, og jeg erindrer ikke noget problem, vi ikke fik løst på en god måde. I 1990 blev hun erstattet af Helmer Frederiksen, som fortsatte de gode relationer til gavn for Lyngby Gymnasium.

I det hele taget var relationerne til lærergruppen præget af god tone og godt humør. Lærerne var optaget af deres job, elevernes tarv havde en fremtrædende plads, og der var altid villighed til at medvirke til at løse den mangfoldighed af opgaver, som omgiver en skole, og som ikke kan honoreres.

Personalet i administrationen havde stor rutine. Merete Møller varetog sammen med inspektør Brun Hansen alt vedrørende skolens dataregister om elever, lærere og fag. Det fungerede perfekt. Karen Dastrup var en kyndig administrator af regnskaberne og pengekassen. Selv i pressede situationer blev opgaverne løst i en god og befordrende stemning og med loyalitet helt ud til fingerspidserne.

Juleafslutningen forløb traditionsmæssigt med bl.a. LSD (Lyngby Statskoles Disharmoniorkester), julehistorie, sang o.m.a.

I februar 1989 afholdtes årsfesten med ca. 625 deltagere. Vi kunne ikke længere få lov til at låne Virum skole med sportshal, men mit kendskab til festsalen på det gamle Søborg Gymnasium gjorde, at vi kunne være der de næste 3 år.

Det var første gang, jeg var arrangør af så stor en fest (inkl. spisning) med deltagelse af forældre, elever, personale og tidligere elever. Et stort arrangement, som kun kan løbe af stablen, hvis mange gør en ekstra indsats uden skelen til tid og penge. Birger Friis havde erfaringen fra tidligere år, så han trak et stort læs. Merete Møller, min sekretær, styrede med sikker hånd alt vedrørende billetter. Og årsfesten var i hvert af årene 89, 90 og 91 en stor succes. Det glædelige er, at forældre kommer i stort tal, at deres børn gerne vil have dem med, og at der bliver spillet skolekomedie og dan-

set lanciers af et godt hjerte. De gode relationer til forældrekrederen styrkes ved en sådan lejlighed. Medvirkende hertil er, at idrætslærerne inden festen stillede sig til rådighed som instruktører og under stor morskab for alle lærte forældrene den svære kunst at danse lanciers.

Søgetallene til 1.g er en vigtig indikator på, om skolen har klangbund hos brugerne. Så jeg ventede med spænding (sammen med lærerne) på disse tal. Heldigvis var de, som sædvanlig, gode. Vi fik flere ansøgere, end der var plads til. Knap en klasse måtte henvises til deres 2. ønske.

I begyndelsen af 1990 aftaltes en begyndende udvendig vedligeholdelse af skolebygningen, maling af vinduer og pilastre på facaden og de to gavle. Et fælles elev- og lærerudvalg (forskønnelsesudvalget) planlagde den indre vedligeholdelse. Der var penge til en gennemgribende reovering og maling af 8 klasselokaler, hvilket svarede til hele 1. salen. Desværre var der ikke penge til at tage gangene med i denne omgang. Så i sommerferien 90 rykkede håndværkerne ind.

Samme forår havde jeg haft flere møder med forvaltningen angående en nødvendig udbygning, der skulle medføre en tilbygning på ca. 400 m². Der skulle her gives bedre forhold for bogdepot, bibliotek og administration, ligesom skolens samlede toiletforhold ville blive forbedret.

I dette sagsforløb fornemmede jeg det, der skulle blive skolens katastrofe, nedlæggelsen.

Amtet havde gennem et års tid bebudet, at der skulle nedlægges 3 gymnasier. Et i vestområdet, et i nordvestområdet og 1 i nordøstområdet af amtet. Det politiske flertal ønskede lighed uden hensyn til behovene i de tre områder.

Jeg havde svært ved at tage min fornemmelse alvorligt, fordi jeg ikke kunne forestille mig, at en skole, der havde ansøgere nok, og som af amtets 19 gymnasier/hf-kurser var det 4. billigste i drift pr. klasse, og som derudover var et kvalitetsgymnasium, kunne blive lukket. Det er ikke en hul bemærkning i en tid, hvor man taler om kvalitet, uden at den nødvendigvis er der, snart sagt alle vegne i den offentlige sektor. Jeg nægtede derfor at tro, at amtsrådet ville gennemføre noget så urimeligt som at lukke Lyngby Gymnasium.

Men jeg skulle blive klogere.

Lyngby-Taarbæk kommune blev anmodet om en udtalelse angående sin indstilling til gymnasierne i sit område Lyngby Gymnasium og Virum Gymnasium. En intetsigende erklæring blev afgivet i april 1990.

I løbet af sommeren trak det til.

Ved et hovedsamarbejdsudvalgsmøde fredag den 24. august 1990 blev det lysende klart, hvad der var forvaltningens (og politikernes?) ønske. Gymnasiet skulle nedlægges og overgå til voksenundervisning, VUC Øresund.

Forvaltningens indstilling fremgik af en rapport, hvis kvalitet var dybt rystende. Ved saglige begrundelser og amtets egne statistikker blev rappor-

tens begrundelser for nedlæggelsen let pillet fra hinanden. Men lige lidt hjalp det.

Forældrekrædsen var selvfølgelig også chokeret. Et forældremøde blev etableret en lun sommeraften den 29. august i skolegården. En aktionsgruppe med 8-10 forældre blev nedsat. Og i de næste ca. 4 uger blev der arbejdet ihærdigt på skrift og i tale på at gøre politikerne forståeligt, hvor tåbelig en nedlæggelse af Lyngby Gymnasium ville være.

Tirsdag den 25. september 1990 vedtog et flertal i Københavns amtsråd at nedlægge skolen.

Nu skulle jeg så til det én gang til. Jeg vidste, hvad det ville betyde for arbejdet i resten af skoleåret. Mismodet ville præge hver eneste detalje af skolens virke. De menneskelige omkostninger, især for lærerne, tror jeg ikke, amtsrådet forestillede sig. Usikkerhed om job og fremtid ville være nærværende helt frem til maj 1991, hvor det vil være afklaret, hvem der kan få job andre steder på amtets tilbageværende skoler.

Enhver kan forstå, at skoler må lukke, hvis der ikke er elever, der søger dem. Hvorfor lod amtet det ikke komme til en prøve?

Forældregruppen gav imidlertid ikke op. Man gik i gang med at undersøge mulighederne for at lave et privat gymnasium. Borgmesteren i Lyngby-Taarbæk kommune gav tidligt forældrene indtryk af, at han (kommunen) ville gøre alt, hvad der var muligt for at hjælpe dem.

Men i midten af januar 1991 revnede ballonen.

Det afgørende punkt var lokaler. På trods af at bestyrelsen for den selvejende institution »Lyngby Gymnasium« havde en opbakning i forældrekrædsen på 90%, ville amtet ikke stille gymnasiets bygninger til rådighed for en privatskole. Det kuriøse er, at amtet 1. januar 1986 fik gymnasiets bygninger og arealer overdraget vederlagsfrit af staten, da statsskolerne overgik til amternes administration.

Lyngby-Taarbæk kommune havde lovet meget, men havde desværre intet at have det i. Ulrikenborgskolen, der ligger få hundrede meter fra gymnasiet, og som blev nedlagt som folkeskole samtidig med, kunne på udmærket vis have løst bestyrelsens lokaleproblem, men kommunen fandt ikke det private gymnasium tillokkende nok. Man solgte bygningen til den internationale skole, CIS.

Lyngby Gymnasiums historie slutter med det 71. leveår. En værdifuld kulturinstitution i kommunen lukker. Mange indbyggere i kommunen har selv gået på skolen og har sendt deres børn og børnebørn hertil. Tilliden til skolen har været uovertruffen. En fremragende lærerstab skal nu atomiseres. Et varmt og omsorgsfuldt undervisningsmiljø ophører.

Det må i sandhed være et rigt samfund, der har råd til det.

Ralf Nielsen

Redaktion:

Ralf Nielsen

Børge Kjeldsen

Kai Verner Nielsen

Mogens Tønsberg

Hanna Wenzel

med bidrag fra lærere og elever

Foto:

Bertil Widerberg

Børge Kjeldsen

og andre

Omslag:

Bertil Widerberg

Layout og sats:

Børge Kjeldsen

Tryk:

Nørrebros Bog- & Offsettryk ApS.

